

וועדת מועצת גמלאים – תמליל

מספר הוועדה : 1

מקום ההתכנסות : אולם המועצה 2

תאריך הוועדה : ד' באדר תשפ"ה (04.03.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : ברכה כהן

שעת תחילת הוועדה : 11: 36

שעות סיום הוועדה : 13: 11

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יהודה פרוידגר:

רק שתדעו איפה שיש אדום זה אומר שהישיבה מוקלטת.

עליזה מלול:

מה זה מוקלטת מצולמת?

יהודה פרוידגר:

מוקלטת איפה שהירוקים מקליטים כל מילה

זאב בן יוסף:

איפה אתה רואה אדום?

יהודה פרוידגר:

למטה בסוף הסמל של ירושלים למטה יש פס אדום כתוב על הפס האדום הישיבה מוקלטת.

עליזה מלול:

לשקול מילים.

יהודה פרוידגר:

כן זהו כל אחד כל מה שיגידו פה, הכל מוקלט לפרוטוקולים. אז בוקר טוב, אני מתכבד לפתוח בחגיגות את הישיבה הראשונה של מועצת הגמלאים של הקדנציה הזאת. היום יום שלישי ד' באדר, 4.3.25. אני מודה לכל מי שבא ואני רוצה כמה מילות פתיחה ואחרי זה נעשה סבב של היכרות שאנשים יציגו את עצמם ונצלול לתוך הדברים המהותיים. אז קודם כל מועצת הגמלאים זה גוף שהוקם על ידי עיריית ירושלים וההרכב שלו מאושר על ידי מועצת עיריית ירושלים בתחילתה של כל קדנציה. מי שעלתה מהנוכחות והיזמיות אפילו להרכיב את מועצת הגמלאים ביחד עם ניר ברקת הייתה סימה זיני, הזכורה לטוב, פעילה מאוד למען הגמלאים בירושלים.

עליזה מלול:

איפה היא?

יהודה פרוידגר:

עוד מעט והמועצה באמת מתכנסת בחסות עיריית ירושלים, ההחלטות שלה מאושרות, מובאות לידיעה ומאושרות במועצת העיר ובאמת מתוך כוונה לרכז את כל האנשים שיש להם קשר עם גופים גדולים של גמלאים, שיכולים באמצעותם אנחנו יכולים ליצור אינטראקציה הדדית, לשמוע ולהשמיע, ונראה עוד מעט מה אנחנו באמת, הדבר האופטימלי שאנחנו יכולים ורוצים לנסות להגיע אליו. אז מה שקרה זה כשבקדנציה הזאת, בהחלטה, בוקר טוב בוקר טוב בוא לצד הזה, שיהיה

מאוזן, יותר קרוב. אז בקדנציה הזאת כשקיבלתי את מחזיק תיק הגיל השלישי, בין שאר הדברים שאני עושה פה בעירייה, קיבלתי את תיק הגיל השלישי וממילא מינוי גם ליושב ראש מועצת הגמלאים. כיבדתי את סימה זיני שהיא באמת ממייסדי הפורום, התקשרתי אליה ואמרתי לה שאני רוצה להגיע אליה, לכבד להגיע אליה לפרנקפורטר, לשבת איתה, ולדון איך המועצה תעבוד בקדנציה הזאת. גם לעבור על כל השמות של מי שהיו חברים במועצה הקודמת, חלקם כבר לא יכולים להגיע, חלקם סתם לא מגיעים לישיבות ואולי צריך לרענן, אולי צריך להחליף וקיימתי איתה באמת ישיבה בבית פרנקפורטר ואז היא הציבה כמה תנאים להסכמתה להיות שותפה למועצת הגמלאים שבחסות עיריית ירושלים.

⋮

ושני התנאים המרכזיים שהיו קצת קשים, באתי עם התנאים פה גם לעירייה. אחד זה שהיא רצתה שיהיה מראש, העירייה תתחייב על סכום די מכובד של תקציב שיהיה למועצה, והדבר השני זה שהיא רצתה שיהיה בעיריית ירושלים חדר, מקום שיהיה שייך למועצת הגמלאים. שהעירייה תיתן פה איזשהו חדר למועצת הגמלאים. לא היה הסכמה מצד העירייה לגוף שגם בימיו הטובים התכנס פעם בחודש, ושיש להם את בית פרנקפורטר, שקיבלו את בית פרנקפורטר מהעירייה. זה בית שהוקצה להם ללא תשלום, בית מהיקרים שיש בירושלים בדרך בית לחם, והעירייה תומכת בבית פרנקפורטר ובפעילויות ויש שם משרד יפה וגדול, אז לא ראו מקום לתת עוד חדר פה בעיריית ירושלים שסובלת פה כל הזמן רק מפצלים חדרים מרוב הביקוש והלחץ לחדרים. אני העליתי לסימה את זה בעל פה, היא חיכתה כנראה למענה בכתב. התקשרתי אליה, היא אמרה אתה לא עונה אתה לא מתייחס, אתה לא עונה בכתב. כנראה היא לא שמה לב, לא זכרה שעניתי לה בעל פה ואז הדפסתי מכתב, שלחתי לה את התשובה בכתב. עם הרבה כבוד על כל פועלה והרבה נכונות להתחיל לעבוד ובוא נראה תוך כדי איך מתקדמים. היא קיבלה, היא אמרה לא, זה התנאי שלנו, זה תנאי שלנו. אני לא אגיע יותר למועצת הגמלאים, אני גם אשכנע אנשים לא להגיע למועצת הגמלאים ואני אקים גוף מקביל ואכנס אותו בבית פרנקפורטר ואכן ככה היא עשתה. אני חושב שנכון שהגוף הזה ימשיך להתקיים כאן, עיריית ירושלים אני מקווה שלאט לאט עוד ועוד יושבי ראש של ארגוני גמלאים יגיעו לפה וישתפו פעולה, ובאמת באמת זה הרבה תלוי בנו. זאת אומרת יהיה שווה להשתתף, להצטרף לגוף, שירגישו ושידעו שהגוף הזה משמעותי. אם הגוף הזה משמעותי ומצליח לקדם דברים, להזיז דברים, לשנות דברים לעשות מהלכים, אנשים שיהיו בחוץ ירגישו שחסר להם. ולכן אני אומר מעשינו יקרבונו ומעשינו ירחקונו, ואנחנו צריכים לעשות את הדברים בצורה הטובה ביותר שאנחנו מאמינים בה, ומכאן נמשיך הלאה, ונעשה את הדברים ונקווה שבאמת נצליח. אז אני מודה לכל אחד ואחד שהגיע, למרות מסע לחצים או למרות כל מיני כוונות לטרפד את הישיבה הזאת. אני חשבתי שנכון יהיה לקיים את הישיבה הזאת ושנאנחנו נמשיך לעשות את הדברים כמו שצריך ולא להיכנס לכל מיני נושאים פוליטיים ועניינים כאלה. אז לפני שאנחנו צוללים לתוך מה הציפיות שלנו, מה אנחנו רוצים מעצמנו, חילקתי פה לכל האנשים או יש מישהו שלא קיבל, עותק של תקנון מועצת הגמלאים שבעקבות גם כל ההתדיינות וההתכתבות שהיו לי עם סימה, אז ידידי

זאב שנמצא פה ניסה מאוד לגשר ולפשר ולנסות להגיע לאיזשהן הבנות, כדי שבכל אופן הגוף הזה יוכל לעבוד מתוך הבנה ותובנה. ומי שיכול לעיין פה, התקנון ברובו זה התקנון שבאמת אושר.

זאב בן יוסף:

סעיף ה'

יהודה פרוידגר:

סעיף ה' זה בעמוד האחרון בעמוד שלוש. יש, תראו בכתב, סעיף 7 זה בדפוס טיפה אפור יותר, יש שם את התוספות ואת הדברים שאנחנו חשבנו שאם נעשה אותם אולי זה גם ישכנע עוד אנשים להצטרף או גם יגרום לסימה בעצמה להצטרף. אז אני רוצה לעבור על זה פה איתכם ולהחליט לאשר לא לאשר, להכניס לה איזה שינוי קטן לכאן או לכאן ואז נעביר את זה לתוספת לאישור למועצת העיר, וזה יהפוך חלק אינטגרלי מתקנון מועצת הגמלאים. קודם לכן, אני כתוב פה בה' 3 שזה עוד מהתקנון הקיים לשם פתיחת הישיבה נדרשים יושב ראש הוועדה ממלא מקום ועוד שני נציגי מועצה. אז שני נציגי מועצה יש לנו, ובגלל שסימה כל השנים הייתה היא ממלאת המקום, והיא לא נמצאת, אז אני חושב שנכון שכדי להתחיל את הישיבה בצורה נכונה, וגם כי באמת זה חשוב שיהיה עוד ממלא מקום, שנחליט פה על מילוי מקום הזה, אני רוצה קודם כל לשאול האם יש מישהו, מה? רוצה לשאול? רגע היא רוצה לשאול.

שפרה ממון:

כן, בדרך כלל במועצה הקודמת שהייתה, סימה זיני לא הייתה לבד. הייתה מישהי

ורד יוליוסבורגר:

לורה ורטון? לורה הייתה המקבילה של יהודה.

שפרה ממון:

עכשיו, לא רואה מישהו שמייצג מטעם, במקומה של לורה ורטון שהייתה.

יהודה פרוידגר:

לורה תגיע, היום היא במקרה לא יכולה להגיע. היום היא בכנסת או משהו. לורה תהיה.

פרופ' יוסף שנקר:

היום היא לא, היא התנצלה שלא תגיע.

יהודה פרוידגר:

לורה כתבה התנצלה, יש עוד כמה חברי מועצה.

שפרה ממון:

זה בסדר אני פשוט חששתי

יהודה פרוידגר:

לא. אני עם לורה ביחסים מצוינים, רק שנייה. מה שהיה בקדנציה הקודמת, בשנתיים וחצי הראשונות אני הייתי יושב ראש המועצה, ובשנתיים וחצי האחרות לורה הייתה יושבת ראש המועצה, והיא בשמחה רצתה להצטרף רק בדיוק לא היה נוח לה היום, היה לה איזה התחייבויות קודמות, אבל היא תצטרף, גם יש עוד שני חברי מועצה לפחות שאמרו שהם היו באים, רק בגלל שאחד בכנסת

זאב בן יוסף:

יש שניים בחוץ לארץ.

יהודה פרוידגר:

גם יש פה חברי מועצה מיושבי ראש ארגון הגמלאים שנמצאים בחוץ לארץ ולא יכלו. לא כל מי שלא פה זה בגלל שהוא מחרים או לא רוצה, יש רחל מולקדוב באילת, כן תצטרף. אני מאמין שאנחנו נצא לדרך ולאט לאט הכל פה יקרום עור וגידים ואנשים יראו ששווה להיות שייכים לפה. אז אני רוצה לחזור לנושא הזה של להציע ממלא מקום.

זאב בן יוסף:

אני מבקש להציע את יושב ראש הארגון הכי גדול של הגמלאים בירושלים, שזה ארגון גמלאי העירייה וחברנו פה אברהם טובול הוא יושב ראש ארגון הגמלאים הזה, אבל זה לא, רוצה לומר לכם שזה לא רק בגלל הסיבה הזאת שזה ארגון גדול. יכול היה להיות, הוא הכי מתאים גם משום שעוד לפני שהוקמה מועצת הגמלאים, אברהם טובול יזם, כמה שנים בערך היה הארגון שאתה הקמת?

אברהם טובול:

עשרים וכמה שנים.

זאב בן יוסף:

עשרים וכמה שנים היה, כשאני הייתי גם חבר בו כ, אז הייתי עוד עדיין חבר ועד העובדים, יושב ראש ארגון הגמלאים של הסוכנות היהודית. ואמנם תפקיד דומה אבל לא בדיוק. בכל אופן אני מכיר את פועלו של מר טובול עוד מאז, וכל השנים הוא גם מאוד מאוד פעיל לא רק בנושא של גמלאי העירייה, באמת דואג גם הרבה מאוד גם מבחינה כללית של קשר גם ארגוני גמלאים ועם כל ארגוני הגמלאים אני יכול לומר, ואני חושב שהוא באמת האיש הכי מתאים להיות ממלא מקום של יושב ראש מועצת הגמלאים.

יהודה פרוידגר:

ממלא מקום בוא נשאל איך אומרים נשאל פי הנערה.

זאב בן יוסף:

פי הכלה.

אברהם טובול:

קודם כל אני מודה לך על הרעיון. אני לא חושב שבמעמד הזה של ישיבה ראשונה, הנתק הזה שנוצר, שזה הזמן המדויק לבחור ממלא מקום. אני חושב שצריך לעשות כל שניתן כדי לקדם, לקרב את אלה ששוכנעו לא לבוא, אם יש כאלה. ידוע לי על כמה שכן, ועדיף בכל זאת למרות מה שקרה ולמרות הניסיון של ההפיכה הזו, הכל, לא צריך לשכוח את העבר, של כל אלה שעשו ועושים, ולתת צ'אנס. אני לא יכול להשיב כרגע, עד שלא

זאב בן יוסף:

לא, מדובר זמנית עכשיו לישיבה הזאת, אולי גם זאת שתגיע, צריך להתייעץ עם מישהו לגבי כל הדברים שקבענו בתקנון.

אברהם טובול:

לא, לישיבה הזאת לא חייבים להיות ממלא מקום

זאב בן יוסף:

נכון גם לישיבה הבאה.

אברהם טובול:

אני בכל זאת חושב שזמנית

יהודה פרוידגר:

אפשר להחליט שזה מינוי זמני

זאב בן יוסף:

זה מינוי זמני

יהודה פרוידגר:

אני גם אשמח מאוד שאתה בתבונתך ובחוכמתך שפתרת הרבה משברים, ואתה תעשה איזה תיווך וגישור ופישור לכל הליך שאתה רוצה ואני אשמח, אני גם אשמח שזה יחזור לתוקפו דבר ראשון. אני חושב שאין פה מי שלא שמח, אני באמת כואב לי על השבר הזה שקרה, אני לא יודע למה.

אברהם טובול:

אבל אני חייב להגיד את דעתי לגבי מה שהיה. בקיצור נמרץ. אני טוען, שאתה בהיותך יושב ראש חדש של המועצה, היה מן הדין המינימום שבמינימום לתת לך צ'אנס בפגישה איתך, פגישה הזאת, לשמוע אותך, להשמיע לך, ולנסות לסכם דברים לעתיד לבוא כתוכנית עבודה.

שפרה ממון:

אבל היא לא רוצה. אתה רוצה שנעשה את זה, אתה מדבר על זה

פרופ' יוסף שנקר:

לא, הוא מדבר על, שנה וחצי כבר.

יהודה פרוידגר:

לא, הוא מדבר על עכשיו. הוא מדבר על עכשיו.

שפרה ממון:

הוא מדבר על עכשיו.

יהודה פרוידגר:

הוא אומר שמן הדין מצידה היה לבוא לפה ולדבר.

אברהם טובול:

אני טוען שהניסיון הזה להפיכה או לא יודע מה שמציג, הוא לא במקום. צריך לתת הזדמנות ליהודה, יהודה לא חדש במערכת, הוא חבר מועצה כבר כמה קדנציות ויש לו יכולות והוא עשה ועושה דברים באגף שהוא ממונה עליו, כמנהל התיק. ולכן אני מבקש, אני מוחה על מה שהיה, אני מבקש לתת לי את ההזדמנות לשקול עד לישיבה הבאה.

יהודה פרוידגר:

בסדר

אלי לורי:

אני חושב שאברהם צודק בעניין.

שפרה ממון:

כאילו אולי סימה זיני כן תרצה להגיע?

זאב בן יוסף:

אז כולנו נשמח.

שפרה ממון:

אני רק מנסה ככה

זאב בן יוסף:

אמרנו מינוי זמני, לא מינוי קבוע.

יהודה פרוידגר:

שנייה.

אלי לורי:

אני חושב שאברהם צודק בעניין. בסך הכל זאת ישיבה ראשונה, שגם לא הפורום שהיינו מעוניינים בו הגיע לפה, וזה גם ישיבה שהאופי שלה הוא סוג של היכרות ולהבין פחות או יותר לאן אנחנו הולכים. האופציה של אברהם תהיה קיימת גם בפעם הבאה.

יהודה פרוידגר:

נכון

אלי לורי:

ועד אז יכולות להיות התפתחויות שונות, שאברהם אולי ייבחר אני בעד מאה אחוז, אבל לראות אם אפשר להרחיב את הפורום ולמקם את עצמנו יותר טוב בקשות שלנו ודרישות שלנו ורצונות שלנו. ולכן העמדה שלו בעניין הזה היא מאוד מקובלת גם עליי.

יהודה פרוידגר:

זה בסדר גמור אני גם מקבל את זה, אני רק רוצה רק אני באמת מבקש מאברהם, מבקש ממך, שזה לא שעכשיו תהיה ישיבה ועוד כמה זמן נקבע מועד לעוד ישיבה ונחזור, אלא תנסה להיות פעיל בזמן בין הישיבות, לפעול להחזרת הדברים לתקנם.

אברהם טובול:

יהודה אל תנסה אותי...

יהודה פרוידגר:

בסדר גמור. כן פרופסור שנקר.

פרופ' יוסף שנקר:

אני חושב שצריכים להתחיל לבצע, אני בוודאי שתומך בטובל למלא את המקום, הוא באמת מתאים, והניסיון, אדם שאפשר לסמוך עליו, ואדם שלא משחק בקטנות. זה גם משהו חשוב מאוד. אי אפשר פה להיעלב על כל דבר קטן, אנחנו לא גן ילדים. אנחנו פה באים מתוך אמונה, שאנחנו מייצגים ציבור, ואף אחד לא הכריח אותנו לייצג את הציבור שאנחנו מייצגים, אפשר להגיד אולי מחלה. לא משנה, זה כל ההתנדבויות בכל מיני ארגונים, זה מחלה מסוימת. כי יש אנשים, תאמין לי שאני באותו זמן בתחליף יכול לעשות דברים אחרים שאני עושה עד היום, כי אני עובד באופן פעיל בהדסה. ובא לישיבות ובאתי גם קודם. אנחנו צריכים באמת לעשות, אני עוד לא מבין על מה

יהודה פרוידגר:

גם אני לא.

פרופ' יוסף שנקר:

הייתי בישיבה גם שם, באמת שמעתי, אולי רעיונות גדולים, אמרתי למר טובול כבר לפני זה, זה טוב לרעיונות כאלה, אנשים בני חמישים. להקים ארגון חדש היום בגילים שלנו, צריך להסתכל במציאות. אף פילנתרופים לא ייתנו כסף וכל מה שיקרה, אני לא מאמין בזה. ואחדות זה דבר טוב, אנחנו בסוף בחוסר אחדות לא סוגרים כל בוקר. וזה ביטוי לאותו דבר מה שקורה. ולכן אם היום לא נמנה את הממלא מקום, אין לזה...להחליט. אז נגיד ממלא מקום זמני לא זמני זה לא חשוב התארים אנחנו לא מחפשים תארים, ניתן לו התייחסויות והוא האיש הוותיק ביותר. הוא מכיר את האנשים, יכול לדבר איתם ולהסביר להם שאין פה על מה לריב. אני לא נכנס לזה שהמועצה הזו יכולה להגיע לדרישה, לעירייה, לתת תקציבים או לא תקציבים. מובן מאליו שצריך לקבל עזרה. אני רואה את המועצה הזו, אנשים שמייצגים את הגמלאים כי הם גמלאים עצמם, ובמועצת העירייה יושבים אנשים מבוגרים, אבל לא אותו ציבור שהם מייצגים. ולכן אנחנו מעוניינים להעלות את הבעיות שיש לגמלאים. אנחנו לא באים פה עכשיו לעשות נשפים או כנסים מיוחדים, אלא בעיות יומיומיות שהגמלאים נתקלים.

י:

וברגע שהגוף הזה משותק, אז זה ראש העיר אני מכיר אותו והוא איש פעיל מאוד, ודווקא איש שמקשיב. אני כבר דיברתי איתו על כמה עניינים, מדבר איתו שני משפטים העניין נגמר, לא צריך ועדות ולא צריך סיפורים. ולכן אנחנו רוצים לפעול. ונעשה את מיטב יכולתנו, אנשים שכולם חושבים קצת אחרת, גם יכולים לחזור בדעתם, זה לא קבוע. אנשים שיהיו במפלגות שונות עברו מפלגה, יכולים לחזור.

יהודה פרוידגר:

כן זה יותר עקרוני. אני חושב שגם באמת הנקודה שאמרת שבימים האלה שכל כך אחדות חשובה לנו וכל כך אנחנו סובלים מפירוד ומדברים אז צריך עוד יותר להשתדל, באמת לא בשביל כל מיני

נקודות קטנות, ליצור פילוג וקרע. אנחנו, אני תמיד, דווקא כשהייתי מדבר בכל מיני מקומות שהייתי מגיע לפעילויות של אנשים בני הגיל השלישי, דווקא בתקופת המלחמה, בזמנים הקשים, אמרתי למבוגרים, אתם עברתם תקופות קשות. אתם חוויתם את מלחמת השחרור שהיו פה מעטים ומצור בירושלים וקשיים ומלחמת יום כיפור, אתם המקור לתת כוח לצעירים ולתת שהם מתגברים וצומחים ממשברים וצריך לבדוק ולחקור, אבל צריך לבנות ולצמוח. וזה עצוב שעכשיו הדוגמה שאנחנו נותנים זה של פירוד בשביל משהו שאף אחד אפילו לא מבין בדיוק על מה הוא. אז בשמחה רבה אברהם, תצליח לאחד.

זאב בן יוסף:

עוד משפט, אפשר משפט?

ורד יוליוסבורגר:

אבל בואו לא נישאר על זה.

זאב בן יוסף:

אני לא, אני מבקש רק משפט אחד להבהיר למה, לפחות לשיבה הבאה, אם במידה שסימה בכל זאת זה לא ילך והיא לא תגיע גם לשיבה הבאה, יש פה בתקנה שאנחנו עכשיו אישרנו, שגם את העניין שבתחילה

שפרה ממון:

איפה אתה קורא?

זאב בן יוסף:

יש פה גם את העניין שצריך, הנה היו"ר והמ"מ יחליטו, לא זה לא זה. שנייה.

שפרה ממון:

כן תגיד באיזה סעיף.

זאב בן יוסף:

בכל אופן

יהודה פרוידיגר:

ב11

זאב בן יוסף:

בדיוק על הסדר, וגם לגבי הסדר יום ולגבי תאריך הישיבה, צריך להתייעץ עם נציג שלנו לפי התקנון.
אז בינתיים שאם במידה שסימה לא, אתה תנסה להשיג את סימה.

פרופ' יוסף שנקר:

הוא יעשה את זה

יהודה פרוידגר:

בסדר גמור. טוב.

מעין בן יאיר:

אני מהלשכה המשפטית.

יהודה פרוידגר:

את רוצה לתת לנו הנחיות?

מעין בן יאיר:

לא

אלי לורי:

הבחירות עכשיו של תחילת... יוביל בהמשך להתנגדויות וסכסוכים יותר גדולים. ואנחנו

זאב בן יוסף:

זה לא בחירה, זה רק משהו זמני כדי לתאם את הישיבה.

יהודה פרוידגר:

בסדר. אני אתאם עם אברהם, איתך, יהיה בסדר נמצא סדר יום. אני רק לפני שאנחנו ממשיכים רק
נעשה סבב של היכרות, פחות או יותר התייצבנו על אנשים שהגיעו אז לא כולם מכירים את כולם אז

אלי לורי:

אני? קוראים לי אלי לורי, אני שכחתי כבר את השם. קוראים לי אלי לורי ואני יושב ראש ארגון
הגמלאים של האוניברסיטה העברית.

שפרה ממון:

אני? אה אני לי שפרה ממון, אני יושבת ראש ועד הגמלאים של המוסד לביטוח לאומי. ועד ארצי
וועד מקומי. אני גם מתנדבת בעירייה.

יהודה פרוידגר:

וגם מפעילה חוגים של הגיל השלישי במנהל הקהילתי בפסגת זאב.

שפרה ממון:

וגם מתנדבת בביטוח לאומי מזה שנים רבות.

ורד יוליוסבורגר:

וגם עובדת

שפרה ממון:

אה סליחה גם עובדת. שכחתי להגיד לכם שאני מרכזת

זאב בן יוסף:

ובלי הרבה ממון

שפרה ממון:

אני מרכזת שלושה מועדונים במנהל קהילתי פסגת זאב. אני שייכת גם למחלקה לגיל השלישי

עליזה מלול:

ביד רמה. בדיוק השבוע היינו שם, נכון? שבוע שעבר, יום רביעי היינו בביקור אצלם.

שפרה ממון:

אתמול היינו.

יהודה פרוידגר:

ורד בואי נמשך.

ורד יוליוסבורגר:

אני ורד יוליוסבורגר, ממונה על המחלקה לתושבים ותיקים במנהל הקהילה, אגף רווחה. ואם תיתנו לי שתי דקות רק, אני רוצה להגיד שאחד הדברים שאני הייתי רוצה לקבל מהמועצה, זה בעצם את היכולת להבין מכם איך אנחנו מפיצים מידע שהעירייה עושה לטובת תושבים ותיקים. אנחנו מגיעים לגג אולי רבע. זאת אומרת יש מאה ועשרה בערך, אלף תושבים ותיקים בירושלים ותכף עליזה תגיד לכמה אנשים היא מגיעה בקבוצות הוויטסאפ, אנחנו מגיעים עוד להרבה פחות, מי שמוכר ברווחה זה בערך 16 אלף תושבים ותיקים והרבה פעמים זה גם אותם אנשים, והחוויה שלנו זה שאותם אנשים מגיעים תמיד לאותן פעילויות. אנחנו לא מצליחים לפרוץ את תקרת הזכוכית, ובעצם לתת שירותים אוניברסליים, בסדר? אני עכשיו לא מדברת על שירותים של רווחה, אלא

שירותיים אוניברסליים לכלל הציבור. אני אתן לדוגמה את בטוח בבית שזה אני מניחה אתם מכירים את זה, זה הפרויקט שלנו של אביזרי בטיחות. הגענו לאלף בתי אב, באמת מספר מדהים כי זה בערך משהו כמו 40 אלף תושבים ותיקים. למה לא הגענו לשבעים?

זאב בן יוסף:

כי יש כאלה שלא צריכים או לא רוצים.

ורד יוליוסבורגר:

ועדיין

יהודה פרוידגר:

עדיין לא הגענו לכולם.

ורד יוליוסבורגר:

לא לשבעים אלף. נגיד שארבעים אלף לא

זאב בן יוסף:

אלי למשל לא הגיעו כיוון שאנחנו לא צריכים ולא רוצים. אם אנחנו נחליט לעשות את מה שמציעים אז נעשה את זה בעצמנו על חשבון

שפרה ממון:

אבל ורד אני חייבת להגיד לך משהו בעניין הזה. מה שכן, מתוך כל הקבוצות שלי... בכל פעם שאני פניתי אליהם, באותו יום, באותו רגע הם הגיעו למשפחה.

יהודה פרוידגר:

כן הם עובדים טוב. בוא נמשיך. מה שאני, טוב אנחנו ממשיכים בהיכרות. כשמביאים דוגמה, לא צריך להיתפס לדוגמה. העיקרון הוא, נכון שיש 110 אלף בני גיל מוגדרים בני גיל שלישי או פנסיה ומעלה בירושלים, ולא מצליחים להגיע אליהם, גם לא כשיציעו לכולם הצגה חינוך בתיאטרון או איזשהי פעילות, לא מצליחים להגיע לכולם וזה מה שמתכוונת שהייתה שמחה. עליזה

עליזה מלול:

אני עליזה מלול, אני עובדת בעיריית ירושלים במחלקה לגיל השלישי, אני אחראית על נושא של יזמות והנגשת מידע לגיל השלישי. אנחנו מהמחלקה באמת מאז שאני נמצאת בערך שלוש שנים, כבר מאוד מאוד מתעסקים בנושא של הנגשת מידע, זה אחד הדברים המרכזיים שאני עושה רוב היום, אנחנו מנהלים קהילות ווטסאפ מאוד גדולות, שבהן אנחנו מיידעים את בני הגיל השלישי על מה שקורה בעיר, ואחד

לאה אברמוביץ:

הרבה קשישים.

עליזה מלול:

נכון. אני רק אגיד משהו שאנחנו במחלקה אמונים על, עצמאים ופעילים. אנשים שבדרך כלל לרוב האוכלוסיה יש ווטסאפ, זה המכנה המשותף הכי נמוך שמצאנו. כלומר יש כאלה שיש להם גם מייל, יש כאלה יש להם פייסבוק, יש כאלה רשתות חברתיות יותר מתקדמות אבל גילינו שלרוב יש בעיה במגזר החרדי, שאין להם אבל בגדול כן. והסלוגן שלנו במחלקה הוא מיליון סיבות לצאת מהבית. אנחנו מציעים מניפה מאוד מאוד גדולה של אופציות כי מה שמוציא את גברת א' לא מוציא את גברת ב' מהבית. ולכן חשוב מאוד הגיוון. זה אחד הדברים שאנחנו מאוד עוסקים בו במחלקה, לתת כמה שיותר סיבות ולהנגיש את כל מה שקורה במוסדות תרבות בעיר, ובמנהלים הקהילתיים לתושבים. אני יכולה לספר שעדנה סיפרה לנו הבוקר סיפור, שהתקשרה אליה מישהי והיא אמרה לה אני גרה בחיפה, ואני נמצאת אצלכם בקבוצות ווטסאפ ויש לי משפחה בירושלים ואני אומרת להם לאן כדאי להם ללכת, במסגרת...ככה אומרת. ואני יכולה לספר לכם שאני מקבלת הודעות, אה והיא אמרה עוד משהו, היא אמרה שהיא פונה לעירייה שלהם בחיפה, ואומרת להם למה אין כל כך הרבה, ואני מקבלת כאלה הודעות מהמון גמלאים מכל הארץ, האם את יודעת על קבוצה דומה בתל אביב

יהודה פרוידגר:

גם אני

עליזה מלול:

ברמת גן, בכל מיני מקומות, כי אנחנו די פיצחנו כאן איזשהו משהו אבל יש לאן לשאוף. מבחינתנו כמו שאמרה גם ורד, אנחנו רוצים להגיע לעוד יותר ויותר גמלאים, זה המטרה שלנו.

יהודה פרוידגר:

יופי, זאב.

זאב בן יוסף:

זאב בן יוסף יושב ראש הגמלאים האקדמאיים במרחב ירושלים. זאת חטיבה שמסונפת בעצם להסתדרות הגמלאים במרחב ירושלים שבראשה עומד חברנו פה רוני כהן.

ורד יוליוסבורגר:

רגע זה הסוכנות?

זאב בן יוסף:

לא לא זאת חטיבה ארצית שבראשה עומד אם אתם מכירים חברנו רזיאל רזי צוונג, בתל אביב ויש סניפים ברחבי הארץ, אני עומד בראש הסניף הירושלמי כבר די הרבה שנים.

יהודה פרוידגר:

אבל של איזה גמלאים?

ורד יוליוסבורגר:

איזה ועד אתם?

זאב בן יוסף:

הגמלאים האקדמאים.

עליזה מלול:

מה שהיה בזמנו ברחוב הפלמ"ח? היה מועדון של גמלאים אקדמאים.

זאב בן יוסף:

לא אני יודע, זה המועדון של העירייה לגמלאים אקדמאים. אנחנו שיתפנו בזמנו פעולה עם, אבל כרגע נדמה לי שהם לא פעילים.

יהודה פרוידגר:

יהודה פרוידגר, מחזיק תיק הגיל השלישי בעירייה.

רוני כהן:

טוב אני רוני כהן, אני יושב ראש הסתדרות הגמלאים במרחב ירושלים וממלא מקום הארצי. התפקיד שלנו זה לשמור על זכויות הגמלאים. יש לנו שדולה בכנסת שאנחנו חברים בכל הוועדות ובכל הנושאים, בכל ועדה שיש נושא שיש לו קשר ישיר לגמלאים, אנחנו משתתפים שם, לא אחת אנחנו מצליחים גם לבטל גזירות, יכול לתת רק דוגמה אחת. אתה מקבל פנסיה תקציבית נכון? אז אני אגיד שבפנסיה התקציבית למשל, היו שלוש פעימות ב-15 שנים האחרונות, כל פעם 15 אחוז זיכוי ממס הכנסה על הפנסיה שלנו. ועכשיו בינואר האחרון זאת הפעימה השלישית. משרד האוצר, שר האוצר, קבעו שמוותרים על זה. ואז אנחנו פנינו ליושב ראש ההסתדרות, לארנון, והוא אמר שתי מילים, שלוש מילים לא יקום ולא יהיה. אז איתו, ככה זה קרה. אני אומר לכם, בסוף הגענו לפשרה. אתם יודעים במדינת ישראל וגם בגלל כל מערכות הבחירות, כל דבר שהיה לנו הישג, הוא נתקע באמצע עד שקמה ממשלה חדשה והתחילו ללמוד אחד את השני והכל נתקע להם. אני יכול לתת, כשאני אומר על הדוגמה הזאת של הפעימה של קיצוץ במס הכנסה לפנסיה שלנו, בא חיים כץ שהוא היה בעבר גם שר הרווחה, והוא קרוב מאוד, הנושא הזה קרוב מאוד לליבו.

אלי לורי:

והוא היה

רוני כהן:

הוא גם היה יושב ראש ועדת הבריאות. הוא הציע הצעה שאנחנו קיבלנו אותה, גם ארנון קיבל אותה. משרד האוצר נאלץ לקבל אותו מסיבות פוליטיות, אנחנו יודעים איך שזה משחק. לחלק את 15 האחוזים האלה לשלוש פעימות. כל שנה חמישה אחוז. אנחנו אמרנו, במציאות שקיימת במדינת ישראל, טוב שיש ציפור אחת ביד משתיים על העץ ועדיף לקבל את זה, אנחנו כבר בחודש הקרוב אני מקווה שזה יבוא כבר לידי ביטוי. לצערנו גם יש עסקנים שלא מכבדים אותם אבל אני לא איכנס לזה. אני אגיד עוד דבר אחד שהוא הישג, שהתחיל לפני כמה שלוש שנים, לנסיעה בחינם בתחבורה ציבורית. הייתה לנו הבטחה אבל בגלל שהייתה מערכת בחירות אז הייתה לנו הבטחה, ליברמן היה שר האוצר ומיכאלי שרת הזה ועשו כנס גדול והבטיחו שבתקציב הבא, אבל לא היה תקציב הבא כי היו בחירות, שאנחנו נוריד את זה לגיל 67. אנחנו היו לנו מאבקים לא פשוטים יחד עם ארנון בר דוד שהסכימו לכל הדבר הזה, קבענו שבינואר זה מתחיל אז אמרתי לא תמיד מכבדים הסכמים, אז בינואר לא נכנס לתוקף ובמרץ לא נכנס.

יהודה פרוידגר:

באפריל בטח.

רוני כהן:

אולי באפריל

זאב בן יוסף:

אולי 1 באפריל

יהודה פרוידגר:

גיל 67 נסיעות חינם בתחבורה ציבורית.

עליזה מלול:

רוצים להקדים את זה מ67

ורד יוליוסבורגר:

אבל זה מ67?

יהודה פרוידגר:

מ67. מגיל שבעים זה קיים. משבעים וחמש זה קיים.

רוני כהן:

נשים וגברים מגיל 67 זה יש על זה סיכום אבל לא עומדים בהסכם.

יהודה פרוידגר:

הסכמה. אין תקציב במדינה, אולי אם יעבור במרץ תקציב המדינה יוכלו באפריל לעשות את זה.

רוני כהן:

אני מקווה אתה יודע מכניסים לתקציב המדינה כל מיני

יהודה פרוידגר:

לא וגם העלו את הנסיעות הרגילות ויש על זה תרעומת כי זה גם נותן את האפשרות לממן, נראה מה יהיה. בואו נמשיך נראה מה אנחנו גם

רוני כהן:

אני לא פעם הגדרתי שמעבירים את תקציב המדינה, אז חברי הכנסת יושבים וכמו התעמלות לילה מי בעד מי נגד, הם לא יודעים על מה הם מסכימים. רק אומרים כן

יהודה פרוידגר:

נכון מה שאומרים להם.

רוני כהן:

אבל זה בסדר זה חלק מכללי המשחק. דבר שהוא מאוד חשוב לנו זה תרבות הפנאי. שאנחנו מאוד מטפחים את תרבות הפנאי, מהטעם הפשוט. אנחנו יודעים שהבדידות הורגת, אני אומר לכם שיש לנו סקרים שלמעלה מ52 אחוז מהגמלאים במדינת ישראל מדווחים על בדידות, וזה אחד הדברים זה מכה חולה וזה כל גוף, גם הגוף הזה, כל גוף שיכול להוציא את הגמלאים מהבתים, זה הדבר הכי חשוב. אנחנו יש לנו אצלנו בבניין, אני מודה שבכל הקדנציה הזאת אולי באתי כמה פעמים בודדות, באתי פעמים בודדות לישיבות, וגם לא היה לי זמן, באחד המקרים הבאתי את יושב ראש ההסתדרות לפה, את דני בונפילד, שידבר בפורום מה הולכים לעשות ודני תדעו לכם, באמת אומרים, אני אגיד שבחו שלו בפניו. אני אומר לכם, יש הגדרה, הגדרה של המילה צדיק, לא בהיבט הדתי, אני אומר לכם זה האיש.

זאב בן יוסף:

אני יכול לאשר

רוני כהן:

זה פשוט לא יאומן מה שהוא עשה.

יהודה פרוידגר:

זה נכון, דני וצריך את כל האנרגיות, דברים שבעיר

רוני כהן:

הוא עושה דברים ולי הוא נותן גיבוי, הוא נותן לי את כל הכלים שאני צריך, אז תקציב

יהודה פרוידגר:

אנחנו צריכים אותך איתנו, פעיל יותר ועוזר לנו להצליח. רק הנושא של הפעילות תרבות אנחנו באמת עובדים על זה הרבה במחלקה לגיל השלישי, תכניסי אותו לקבוצה שלך הוא יראה כמה

עליזה מלול:

אולי נשלח, יש להם קבוצת ווטסאפ?

יהודה פרוידגר:

למועצת הגמלאים יש כן.

עליזה מלול:

אולי נעביר

זאב בן יוסף:

אני חושב שזה

שפרה ממון:

אבל יהודה יש התקדמות עצומה בנושא הזה. אלה שמטפלים

רוני כהן:

כל ארגוני...וקורת הגג שלנו.

יהודה פרוידגר:

אברהם בוא תמשיך להציג נמשיך בסבב היכרות רגע, בוא נמשיך רגע.

שפרה ממון:

שניה אתם לא דיברתם בכלל על הדבר שיש מה שנקרא עכשיו...מגייסים את כל האנשים שיושבים בבתיים

ורד יוליוסבורגר:

אבל זה רק בפסגת זאב.

שפרה ממון:

זה אז אני לא יודעת. זה אני לא יודעת שזה רק בפסגת זאב. גייסו המון

ורד יוליוסבורגר:

שפרה זה לא רלוונטי, זה רק בפסגת זאב זה פיילוט.

שפרה ממון:

אני לא ידעתי שזה רק של פסגת זאב. דרך אגב רציתי שאתה תגיד עוד דבר, שמאוד חשוב, שאתם שולחים נציגים למקומות האלה כמו המנהל הקהילתי וכל מיני מקומות, נציגים שידברו על מה שיש...בהסתדרות, כי זה באמת עוזר, זה באמת גורם לכך שאנשים כן יבואו, יקדמו יגיעו להסתדרות, יתחברו להסתדרות, שיהיה להם את הכרטיס. לפני חודש הבאתי את רוני שלכם, רוני נדמה לי שמו, הבאתי אותו אליי.

יהודה פרוידגר:

הוא רוני

שפרה ממון:

לא רוני, יורם. יורם נכון?

רוני כהן:

הוא חדש

שפרה ממון:

הוא חדש, נכון. אז אני הבאתי אותו, תשמע זה משפיע. זה משפיע. בואו תתקדמו עם זה, רציתי להגיע אליכם.

רוני כהן:

יש לו גישה מאוד חיובית לציבור

יהודה פרוידגר:

רוני אנחנו נעשה איזה פגישה אולי מצומצמת יותר, ונחשוב על דברים. אברהם, בואו נמשיך בסבב ההיכרות.

אברהם טובול:

שמי אברהם טובול ואני יושב ראש ארגון גמלאי עיריית ירושלים. הארגון מונה 5150 גמלאים

ורד יוליוסבורגר:

זה הכל?

אברהם טובול:

לשעבר אני שימשתי כממלא מקום וסגן מנהל האגף שירותי רווחה. וכמובן עסקתי לא מעט בענייני ציבור, הייתי גם יושב ראש ועד עובדי עירייה וכו'.

זאב בן יוסף:

ספר על הארגון החשוב

אברהם טובול:

החשוב מכל, היום זה הפעילות שלנו פה, מקווה שנעשה

יהודה פרוידגר:

נכון פרופסור שנקר, 5150.

פרופ' יוסף שנקר:

אני פרופסור יוסף שנקר, אני פרופסור למיילדות וגניקולוגיה, לשעבר מנהל מחלקת נשים יולדות

יהודה פרוידגר:

פרופסור שנקר קצת יותר בקול.

פרופ' יוסף שנקר:

משמש בתפקידי...כיושב ראש האקדמיה לפוריות, יושב ראש של ועדות אתיות של כל הרופאים בעולם. ופעיל בארגון גמלאי הדסה. כפעיל גם הייתי יושב ראש ההסתדרות הרפואית בירושלים, סגן יושב ראש מועצה מדעית וכיוצא בזה. אני חושב שאני יושב פה בתוך האולם הזה בעירייה ותמכתי, כי המקום החשוב של העירייה לדעתי, יש דברים שקשורים לעירייה ישירות. זה לא דברים כלליים של מדינה, מיסים, אבל יש בעיות עירוניות. ולדעתי...בעיה חמורה ביותר, שאנשים חולים לא יכולים להגיע לקופת חולים. כלומר אני מדבר לא חולים, כל חולה צריך להגיע, אלא בגיל המבוגר, ואני

אומר לא רק בגיל המבוגר, אלא נכים אפילו עם תווי נכות לא יכולים להשיג מקום להגיע לקבל טיפול רפואי.

שפרה ממון:

למה?

יהודה פרוידגר:

כי קופות חולים ממוקמות במקומות שהם לא נגישים. תחשבי על המרכז הירושלמי של קופת חולים מאוחדת. נמצא בסוף רחוב הטורים, יש שם מקום שני אולי מקומות חניה לנכים, שגם הם תפוסים רוב הזמן על ידי איזה מישו שסבא שלו באיזה בית אבות והוא יש לו תו נכה וכל היום עובד שם בשוק ושם את האוטו שלו שם.

שפרה ממון:

הם לא... מקומות

יהודה פרוידגר:

ואי אפשר להגיע. אז או שמגיעים במונית ויורדים

פרופ' יוסף שנקר:

יש תוכנית, אי אפשר פה לעשות מקומות חניה, צריכים להיות ריאליים. יש תוכנית מה אפשר לעשות, לא יכול להיות שאדם שצריך להגיע לקופת חולים צריך לקחת מונית, כן? ובעיקר אפילו אם הוא בא עם מלווה, הוא לא יכול להגיע ללכת מחניון של חצי קילומטר שיגיע לרופא. אבל זה לא פה... ולכן אני חושב שאנחנו צריכים להתרכז פה

יהודה פרוידגר:

הסעיף בסדר יום בעצם זה על דברים שאנחנו יכולים לקחת על עצמנו לקדם, אז אחד הדברים שצריך לדבר עליהם אז

פרופ' יוסף שנקר:

זה מה שאני אומר אני לא יכול לקדם פוליטיקה... וזה כל זה זה דברים מאוד יפים והכל טוב. אבל יש לנו פה נציג של העירייה של המועצה, אפילו שני נציגים כי לורה היא גם הלוא נציגת מועצה, ואנחנו בעצם צריכים להיות להשפיע על מועצה, על העירייה, על מוסדות העירייה. אני יכול להגיד לכם שיש מוסדות חילקו לנו כרטיסים בלי תור לאנשים מבוגרים. יש מוסדות שבאים אנשים מבוגרים, לא מקבל את זה.

שפרה ממון:

לא מקבל?

פרופ' יוסף שנקר:

לא מקבל.

יהודה פרוידיגר:

את הפטור מתור גם לאנשים דרך אגב בקופת חולים לא מקבלים את זה. דווקא בקופת חולים לא מקבלים את זה כי הם

פרופ' יוסף שנקר:

יש מוסדות

יהודה פרוידיגר:

כולם חולים פה כולם צריכים.

פרופ' יוסף שנקר:

אני לא רוצה להגיע לפרט פה כן, לא מקבלים את זה. נוסע די הרבה לחו"ל, בשדה תעופה מקבלים, לא יודע... לא שאני צריך כי אני יודע להסתדר. אבל אז זה מה שאנחנו יכולים לעשות, זאת מטרה שגם אמרתי לסימה. זה לא ארגון פילנתרופי שנאסוף כסף פה ואנחנו נארגן לא יודע מה

יהודה פרוידיגר:

מסיבות סמבה

פרופ' יוסף שנקר:

וזה בדיוק ההתייחסות של העירייה שזה נחוץ, להשתמש בנקודה הזו. וזהו זה כל היתרון שלנו, פה בתוך המועצה. בעיות חברתיות כל אחד יכול לסדר מה שהוא יכול.

לאה אברמוביץ:

שמי לאה אברמוביץ, אני מרגישה מאוד ותיקה כאן. אני חושבת שהייתי בישיבה הראשונה, זה גם היה וגם אברהם, נכון? לפני שנתיים? לפחות

זאב בן יוסף:

וגם אלי

לאה אברמוביץ:

עברנו הרבה

ורד יוליוסבורגר:

המועצה כבר קיימת איזה שבע שנים.

לאה אברמוביץ:

אז יש לי היסטוריה.

יהודה פרוידגר:

10 שנים לפחות.

לאה אברמוביץ:

וקודם כל אני

ורד יוליוסבורגר:

ולאה את מי את מייצגת בעצם?

לאה אברמוביץ:

אני מייצגת את יד שרה ומלווה. יד שרה זה ארגון שלא...מספיק, אולי אפשר גם לפרסם שזה יד תומך, עובדים סוציאליים סוציולוגים, יועצים פסיכולוגים, שהם בפנסיה ויש להם עדיין ידע, וחבל לא לנצל את זה, ואני...לקבל פניות מהציבור. אני מאוד מאוד נהייתי מההצעה שלך שצריכים לפרסם יותר, להביא לידיעת הציבור את השירותים הקיימים, לפעמים חסר משהו, נגיד בדידות כן? אולי ארבעה משרדים ממשלתיים מטפלים בזה. גם ביד שרה דרך אגב יש מחלקה...צריכים לעבוד ביחד...קיימות. כל כמה שנים חוברות עם כל הזה. לי מאוד מאוד מפריע, הרבה פעמים יש אירועים באותו תאריך. אין תיאום. משהו קצת שונה מאירוע, אבל ימי עיון על זיקנה, באותו יום ביום או במקום איה, יש יום עיון בערב של האיגוד הגראנטולוגי של צוהר שנכנסו לאחרונה לעניין, של...ועוד איזה ארגון. ארבעה ימי עיון באותו תאריך. חייבים באיזשהו מקום לעשות איזשהו, יש המון פעילות של העירייה, בן אדם אחד שהיה מקבל את כל התאריכים, פגישות, יכול להפיץ את זה ולמנוע שאנשים מפסידים, אתה לא מבין בזה?

יהודה פרוידגר:

אני חושב שאת צודקת אבל זה מאוד מאוד קשה, שכל עמותה כשהיא מתכננת יום תתאם עם איזה מישהו אחד. יש ימים בשבוע שגם בכל שבוע יש ימים שאנשים יותר יכולים להגיע ופחות יכולים להגיע, ויש באמת כל כך הרבה גופים שעושים כל כך הרבה פעילויות וכל כך הרבה ימי עיון. ברוך השם אנחנו נמצאים במצב שאם פעם היה שאין, היום צריך לבחור בין כל מה שיש. וברוך השם שהגענו למצב שבין כל מה שיש צריך לבחור. זה אותו דבר גם בפעילויות תרבות, יכולה להיות גם

הצגה בחאן וגם בתיאטרון, וגם איזה הרצאה מעניינת או הופעה במנהל הקהילתי ובסוף צריך לבחור בין מה למה למה. היא שולחת את הפרסומים

לאה אברמוביץ:

חייבים להביא לידיעתם, מאה אחוז, שבעים אחוז. אי הבנה עם סימה ועם מי שלא הגיע היום, שנגיע גם לפשרות, כן גם על זה יש הצעות.

יהודה פרוידגר:

בעזרת השם.

אלי לורי:

לאיזה פשרה אפשר להגיע? משרד פה לא נקבל, תקציב ישיר למועצה לא נקבל, גם הוא לא יכול להעביר את זה, היכולות היחידות שיש לו זה העובדה שהוא חבר מועצה, והוא מקושר לחברי המועצה עצמם, שהוא יכול לטפל בכל מיני דברים.

לאה אברמוביץ:

אז מגיעים לאיזה שהוא הסכם

יהודה פרוידגר:

אלי לגבי הנושא של התקציב, לא יהיה אני מאמין הגיזברות לא תסכים שיהיה סעיף תקציבי עם מועצת הגמלאים. אבל כיוון שיש פה רווחה ויש פה גם מחלקת חברה, כשאנחנו נבנה איזשהו פרויקט שעושה שכל ושעושה טוב לבני הגיל השלישי, בדיוק כמו שאנחנו עושים עוד פרויקטים ועוד דברים, אפשר למצוא לזה, כשאנחנו נחליט מה אנחנו רוצים ונדע מה אנחנו רוצים, ונבין למה זה חשוב ולמה זה נכון, אפשר יהיה לעשות מאמץ ולמצוא לזה כסף. זה לא יהיה, אמרתי. זה גם מה שהסברתי לסימה, לא יהיה סעיף תקציבי בגזברות בספר התקציב של עיריית ירושלים. קשה לי להאמין שיהיה מועצת הגמלאים. אבל בעבודה הנכונה לתת איזה הפרשה בתוך מחלקת קהילה של מחלקת קהילה ובאגף חברה, אפשר יהיה ביחד לאגם משאבים ולמצוא ולעשות פעילויות.

ורד יוליוסבורגר:

למה, אבל אלי למה צריך תקציב, אני באמת שואלת. אגף חברה, יוצר כל יום כל כך הרבה דברים חדשים, למניעת בדידות וכולנו נסכים שזו המחלה, נכון? אבל האנשים שלכם שעומדים מאחוריכם לא יודעים מזה. האם האנשים באוניברסיטה, אתה נמצא איתם באיזשהו קשר, אתה שולח ווטסאפ מעדכן אותם שקוראים א' ב' ו'ג', האם הם יודעים? כי אני לא יכולה לאגם, אבל אתה יכול. האם אתה יוסף, יש לך קשר לגמלאים של הדסה שאתה יכול מחר לשלוח ווטסאפ וזה יגיע לכולם? ככה רק נרחיב את השורות.

אברהם טובול:

רציתי להגיד לך אצלי, אחת לחודשיים יש תוכנית עבודה, ש...ל5150.

ורד יוליוסבורגר:

כן אבל תוכנית העבודה שלך מודפסת, אני רוצה שיהיה להם יום עיוני.

אברהם טובול:

רגע יש לי צוות של עשרה אנשים שהתפקיד שלהם זה ליצור קשר עם כל הגמלאים בטלפון, בעיקר גילאים מבוגרים יותר, או בעלי נכויות, או נזקקים שאנחנו יודעים עליהם. ככה שיש קשר. אני יודע

אלי לורי:

גם אצלי

אברהם טובול:

אצל פרופסור שנקר יש ידיעון שיוצא כל חודש.

ורד יוליוסבורגר:

כן אבל הידיעון הזה ואני מקבלת אותו כבר שמונה שנים, זה לא המענה שמונע מאנשים להיות בודדים. אנשים צריכים לקום בבוקר ושיהיה להם לאן לצאת. ומה שהיום עליזה מציעה, זה כל יום יש לאן לצאת. כאילו אם היית רואה את הקבוצה שלה, היית אומר וואו לא יכול להיות, כמה דברים יש בעיר הזאת. עכשיו אני הייתי רוצה לבקש מכם שתהיה, יש לכם קבוצת ווטסאפ עם האנשים מאחוריהם נכון? שתצליחו לשלוח את זה.

עליזה מלול:

תעבירו להם, שלחתי לך.

אלי לורי:

ורד אני רוצה להגיד לך. יש פה בעיה של טלפונים. אנחנו מה שהוא דיבר על שירותים הוא נוטה לחמשת אלפים, אני נוטה לאלפיים. כל השירותים האלה של לטלפן לאנשים וכן הלאה, קיים, יש ועדת רווחה אצלי, אצלו קוראים בשם אחר, זה לא חשוב. כל הבעיה, אם אנחנו, אני לא יכול לפרסם את מספרי הטלפון, תקשיבי עד הסוף. מספרי הטלפון של הגמלאים. זה חסוי, זה בלתי אפשרי להוציא אותו.

יהודה פרוידיגר:

אתה יכול להעביר להם. אתה יכול להפיץ אותם.

ורד יוליוסבורגר:

אנחנו לא רוצים

אלי לורי:

אני ידעתי שזה יהיה... כל הגופים שמבקשים כולם מבקשים מספרי טלפונים וזהו. אני לא יכול להוציא מספרי טלפון

ורד יוליוסבורגר:

אבל אנחנו לא רוצים.

אלי לורי:

רגע העובדה שהם יטלפנו אליכם, זה לא ייעשה דרך הגופים שלנו, שהם יטלפנו אליכם, איך יטלפנו אליכם ממספר טלפון והכל יעבור אליכם. אתם, אני לא חושד בקשרים, אבל מספיק אנשים מול מה שקורה היום, יכולים לנצל את העובדה הזאת, מספרי הטלפון.

עליזה מלול:

אנחנו עיריית ירושלים

אלי לורי:

לכן אם אתם רוצים לתת שירות לגמלאים של הגופים הקטנים והגדולים זה לא חשוב, זה צריך להגיע ישר דרך

יהודה פרוידגר:

היושב ראש

אלי לורי:

הבעלים של הגופים.

ורד יוליוסבורגר:

אבל זה בדיוק מה שאנחנו רוצים. אנחנו רוצים להעביר דרכך, אם לך הם נותנים

שפרה ממון:

זה מה שהיא אומרת, היא לא אומרת שהיא תעשה את זה.

אלי לורי:

בנוסף לכל הצרות שלי אני גם חירש.

יהודה פרוידגר:

בוא תשב פה לידי.

אלי לורי:

בפעם הבאה תעשה הגברה הכל יהיה טוב.

ורד יוליוסבורגר:

מאחר ואנחנו לא רוצים להפוך אותך להיות הדבר, אוקיי? אתה לא תשב כל היום ותעביר להם מידע, אנחנו מציעים שאתם כאנשים שרוכשים לכם אמון, תפרסמו את הקישור של עיריית ירושלים. מי שרוצה יצטרף, כל אחד לעצמו. אבל ההבדל הוא שאתה, בגלל שאתה יודע שעליזה מלול מאגף חברה היא זאת שעומדת מאחורי הקישור, היה נותן לזה גושפנקא רשמית, שזאת אכן עיריית ירושלים וזה לא עוקץ. עכשיו יש בקבוצות האלה כבר עשרת אלפים וחמישה עשר אלף אנשים.

יהודה פרוידגר:

שלושים אלף לא? כמה יש לך?

עליזה מלול:

לא בקבוצות, יש לנו גם רשימות תפוצה במייל.

ורד יוליוסבורגר:

הייתי רוצה שיהיו שם שלושים אלף, כדי שיהיה, כי בעצם מה שקורה היום הם פשוט לא יודעים. יש אנשים שלא יודעים שיש להם מנהל קהילתי בשכונה. זה הזוי וזה עדיין קורה, וחבל.

יהודה פרוידגר:

טוב אנחנו כבר צוללים לתוך דיונים

לאה אברמוביץ:

אני מתנצלת אמרתי מראש, אני לא יכולה להישאר אבל אני חושבת שזה מצוין איך שאנחנו מציגים את עצמנו אנחנו כבר מתחילים לדבר על תוכנית עבודה, כל הכבוד.

יהודה פרוידגר:

תודה גברת לאה שיהיה בהצלחה.

רוני כהן:

אני כבר אמרתי שאנחנו אחד הדגלים שאנחנו נושאים, זה דגל הבדידות, מיגור הבדידות. תראו אני אתן לכם דוגמה, אין יותר טוב מאשר המפגש הפרונטלי עם האנשים. אנחנו עושים ביקורי בית לאנשים מרותקי בית. אנחנו הולכים אליהם, נותנים להם מתנות. משפט אחד, מקרה אחד שהוא מעיד על הכלל. אנחנו היינו אצל איזה גברת, עם עובדי המדינה. עם חנה ובשיתוף פעולה, יש חלק שרצו שאנחנו ניקח אותם לבית קפה אז הלכנו לבית קפה איתם, הבאנו אותם לקניון, לבית קפה ישבנו שם ונתנו להם שם מתנה והכל. אבל תראו, אנחנו היינו אצל גברת מדהימה, ובכל בית ישבנו עשרים דקות, כי היה לנו היו לנו כמה ביקורים. האישה הזאת אמרה משפט אחד שהוא אלמותי מבחינתי. היא אמרה, תשמעו אני מחכה שהטלפון שלי יצלצל בטעות שיהיה לי עם מי לדבר. והתחילה לבכות. אנחנו ישבנו שם שעה וחצי עם האישה הזאת, קבוצה של אנשים. ואיחרנו למקום אחר אבל זה לא משנה. אני אומר לכם האישה הזאת, אחר כך התחילו להוציא אותה מהבית לקחת אותה לבתי קפה, היום שאלתי עליה, השבוע שאלתי עליה, אמרו לי שהיא בבית אבות. הילדים שלה אף אחד לא מעניין אותם שום דבר.

פרופ' יוסף שנקר:

אלה הם החיים.

שפרה ממון:

לעומת זאת אני רוצה לספר לכם שמהביטוח הלאומי היה מבצע שהשתתפנו בו, הרבה אנשים. היה מבצע ענק. מאות מקרים שקיבלנו טפסים, זה היה סודי, כל אחד עשה את זה בעצמו. הטפסים הם לבני שמונים ומעלה, והיו אתם לא מבינים כמה. אני בעצמי טיפלתי בשלוש מאות. היו המון מתנדבים, עשינו את המבצע הזה במשך חצי שנה, כל הזמן עם טלפונים לאנשים מבוגרים, שהטופס, חבל שלא הבאתי לכם אותו, הוא מורכב מאוד. שאם הבן אדם לא יכול לענות אז יש לו את הבן שלו, את הבת שלו, את המטפלת שלו, ודאגנו לכל אדם ואדם, לדאוג שיש מטפל, שהאיש יוצא, שהאיש אוכל, מה הוא אוכל מה הוא שותה. אני אביא לכם פעם את הטופס הזה, שתראו מה עשינו.

יהודה פרוידגר:

אני מכיר את היוזמה הזאת של ביטוח לאומי

שפרה ממון:

זה מבצע ענק ענק. אנחנו ישבנו כארבעים מתנדבים שם וכל אחד, אני לקחתי את זה למשרד שלי מפני שלא היה לי זמן לשבת שם.

זאב בן יוסף:

כמה גמלאים יש בארגון?

שפרה ממון:

בגמלאי...?

ורד יוליוסבורגר:

לא, הוא שואל על מתנדבים אצלכם בביטוח לאומי. יש בערך 300 גמלאים.

יהודה פרוידגר:

300 גמלאים

שפרה ממון:

ברור אנחנו מתנדבים, באים לשם פעם בשבועיים. זה מחוץ למה שאני עושה במנהל הקהילתי. אין קשר לזה כי אני גם מתנדבת בביטוח הלאומי.

ורד יוליוסבורגר:

אבל שפרה אני רוצה להגיד משהו. אתם מתייחסים לגיל, מתייחסים לבני שמונים פלוס.

שפרה ממון:

אני חייבת להראות לכם את הטופס. כן

ורד יוליוסבורגר:

שפרה אתם כולכם מתייחסים

שפרה ממון:

לא, זה שבעים

ורד יוליוסבורגר:

כי הם באמת האנשים שסובלים הכי הרבה מבדידות. האם אנחנו יכולים להשקיע גם במניעה? אנשים פורשים בגיל 67, במניעה. אחרי הגמלאות, לחלקם אין לאן ללכת. אז השאלה אם אנחנו צריכים גם למצוא

שפרה ממון:

לא, ורד זה התחיל כך. לא התחלנו מגיל תשעים. היו מאות טפסים, אנחנו התחלנו מגיל שבעים. התחלנו מגיל שבעים, סגרנו, היינו שמונים, עשינו תשעים. ולא תאמינו, יש המון בני תשעים ומעלה שעדיין קיימים עדיין חיים עדיין מסודרים.

יהודה פרוידגר:

נכון. ברוך השם, זה עוד אחד הדברים שאני רוצה להעלות

שפרה ממון:

אני רוצה להגיד לכם שכשאני הייתי מטלפנת, אני הייתי נרגשת. הייתי מאמינה שיש כל כך הרבה אנשים

יהודה פרוידגר:

נכון השאלה כמה התמדה יש בכל, אני מכיר יוזמות של סטודנטים, של גמלאים של הכל. כמה זה ככה נקודתי שפתאום מטלפנים וכמה זה באמת מתמשך, אני מכיר כל מיני יוזמות כאלה, עדיין יש אנשים בודדים ואנחנו באמת זה אחת המשימות הגדולות שלנו. אני רק רוצה לקדם בברכה את סגן ראש העיר, אריה קינג

זאב בן יוסף:

אריה המלך כי קינג זה לא

יהודה פרוידגר:

אריה קינג הוא סגן ראש העיר, ועם הרבה יכולות ותודה שנרתמת פה למועצה הזאת. בגדול המועצה מרכזת יושבי ראש ועדי גמלאים. מגיעים ככה לאלפי אלפי אנשים, במטרה לראות מה האינטרסים של הגופים האלה, גם שאנחנו נעביר דרכם מידע אליהם, גם לשמוע מה הצרכים שאנחנו יכולים לקדם בעירייה. אבל אני במסגרת ההיכרות אני רוצה גם לצוות המקצועי שמלווה אותנו שיציגו את עצמם, גם חלק. נתחיל.

אבי כהן:

שלום אני אבי, אבי כהן תמלול והקלטה. אני מתמלל את מה שאתם אומרים פה, אחרי זה זה עובר לפרוטוקול.

יהודה פרוידגר:

תמלול והקלטה, כן.

ברכה כהן:

אני ברכה כהן, מזכירות המועצה.

מעין בן יאיר:

מעין בן יאיר עוזרת ראשית ליועץ המשפטי.

יהודה פרוידגר:

היא בעצם בודקת שכל מה שאנחנו עושים זה חוקי.

מעין בן יאיר:

בדיוק.

פרופ' יוסף שנקר:

אני רוצה להגיד לצוות שאמנם האלקטרוניקה עובדת, לא קיבלתי אפילו הזמנה לישיבה הזו.

זאב בן יוסף:

נשלח במייל. יש לך מייל לא?

פרופ' יוסף שנקר:

אבל לא נשלח עד עכשיו.

יהודה פרוידגר:

טוב נבדוק את זה.

זאב בן יוסף:

זאת אומרת רק על סמך ההודעה שאני

יהודה פרוידגר:

טוב, לא יודע צריך לבדוק למה אתה לא

אריה קינג:

לפעמים יש טעות באות אחת באימייל

פרופ' יוסף שנקר:

אבל בעבר זה נעשה.

זאב בן יוסף:

לא קיבלו

פרופ' יוסף שנקר:

אין כזו בעיה גם כי אנחנו לא קבוצה של

יהודה פרוידגר:

אולי אחרי זה, פרופסור שנקר אחרי הישיבה או תוך כדי, בדף הזה כתבת את המייל הנכון שלך?
היה שם לכתוב כתובת מייל? אז תראי.

זאב בן יוסף:

לי יש

יהודה פרוידגר:

שיכתוב את כתובת המייל הנכונה ותצרפו את זה במזכירות תבדקו. אומר שכתוב פרופסור שנקר,
בסדר גמור. טוב אז אנחנו קודם כל באמת עלו פה כמה נקודות שחשבנו, חשבתי שנגיע לזה בהמשך,
הנושא של טיפול בבדידות שאין ספק שהוא חשוב, פרופסור שנקר דיבר על הנגשה של מקומות שהם
רלוונטיים. הוא דיבר על קופות חולים וכאלה, ויש עוד, גם למשל מחלקות רווחה של, מחלקת רווחה
צריכים להיות במקומות נגישים.

פרופ' יוסף שנקר:

אני הצעתי בהצעה הקודמת, פגישה שלי עם שני הרבנים הראשיים ואתם יודעים רבנים ראשיים
כשנותנים הוראה...אז זה יותר מאשר המנכ"ל נותן פקודות. ושידאגו דווקא לאנשים...מהמגזר
החרדי, שהפעילות שלהם זה לא הופעות של זמרים, אלא שמישהו יביא אותם...

זאב בן יוסף:

יש לנו פה נציגה תמר שיף שהיא גם הייתה אמורה להגיע, היא לא יכלה ברגע האחרון. והיא מטפלת
במגזר החרדי.

פרופ' יוסף שנקר:

אז מה שאני אומר אני לא יודע עד כמה זה פעל, כי פעם ראשונה שהרב הספרדי והאשכנזי חתמו
על...וזה לא קורה. מתוך הקשרים הרפויים שלי, שאתם יודעים שהגברים מפחדים מנשים.

אברהם טובול:

הצלחת להביא אותם.

פרופ' יוסף שנקר:

אני

אברהם טובול:

דרך אגב הפרויקט הזה, פועל בשטח בבתי כנסת.

פרופ' יוסף שנקר:

זה מה שאמרתי. דבר פשוט הלכתי לכל...קשור מכירים אותי בנות ונשים. ואמרתי להם את זה, לא יכולתי להפגיש אותם בחדר באותו מקום. אבל הם ברוך השם, דיברתי איתם, אמרתי תחתום אתה ותחתום אתה ואתם מכירים, זה עבד.

יהודה פרוידגר:

אז אני רוצה להקריא את הסעיפים שאנחנו רצינו להוסיף לתקנון, זה אולי גם...בגישור מול סימה. אז מועצת הגמלאים תקבע בישיבותיה הראשונות בכל שנה תוכנית עבודה, כמו שעושים אצלכם ובטח בגופים האחרים שמציעה גם הצעת תקציב שנדרש לביצוע התוכנית, יוגשו המלצות ליושב ראש ממלא מקום המועצה והם יחליטו בהסכמה להכניס את ההצעות המעשיות לתוכנית. תוכנית העבודה של המועצה תהיה ממוקדת רובה ככולה בפעילויות ויוזמות לגמלאי ירושלים, שיעניקו תוספת מועילה לפעילות השוטפת של ארגוני הגמלאים, אבל יכולה לכלול גם הצעות ורעיונות לעבודת מחלקות העירייה הנוגעות לגמלאים. החלטות שמונה, החלטות המועצה יועברו בכתב לארגוני הגמלאים, גם לאלה שלא ישתתפו בישיבה, ו...לגמלאי כל ארגון. תשע בתחילת כל ישיבת מועצה לאחר דברי פתיחה קצרים של היו"ר וממלא המקום יתקיים דיון או תינתן רשות דיבור רק לראשי ארגוני הגמלאים, בו יועלו הצעות, בקשות, יוזמות, בעיות רעיונות לפעולה של ארגוני הגמלאים, ויתקיים דיון בהחלטה על כל נושא שיועלה, הרצאות דיונים על נושאים כלליים הנוגעים לגמלאים יועלו רק לאחר הדיון הפותח שלעיל, בהתאם לתוכנית העבודה שאישרה המועצה וסדר היום שהוסכם על ידי היו"ר וממלא המקום. בתחילת כל ישיבת מועצה יאושר הפרוטוקול של הישיבה הקודמת, תוקם שוב ועדה לפיקוח על ביצוע החלטות המועצה, בכל ישיבה יש להביא לידיעת חברי מועצה מה נעשה בביצוע החלטות קודמות. יושב ראש וממלא מקום החליטו על הסדר תיאום, בע' צריך להיות. על הסדר תיאום בין המועצה לבין מחלקות העירייה המטפלות בעניינים הנוגעים לגמלאים, הסדר זה בא לאישור המועצה. בהמשך לני"ל יש לבדוק מה בדיוק יכולה העירייה לתרום לארגוני הגמלאים, כך שיוכלו להציג לגמלאים שלהם הטבות והנחות שונות כגון תקציבים לפעילויות מסוימות, פעילויות חברה ותרבות, הנחות מהעירייה, ליווי ועזרה.

זאב בן יוסף:

יש לי בקשה לתיקון והבקשה הזאת למעשה של חברת מועצת העיר, לורה ורטון. הפריע לה מאוד ובצדק שרשות דיבור תינתן רק לראשי ארגון הגמלאים, ואני לכן גם מציע, לא רק ראשי ארגוני הגמלאים אלא לחברי מועצת הגמלאים.

פרופ' יוסף שנקר:

זה הלוא נראה, אתה צודק.

זאב בן יוסף:

כי יש כאן גם חברי, יש חברי מועצה שהוא לא ראש ארגון. אז לכן הכוונה לסעיף תשע

יהודה פרוידגר:

כן חברי מועצת הגמלאים. בסדר. מאושר, מוסכם על האנשים התוספות האלה? בסדר. שפרה, אלי
בסדר? עברת על הדברים נראה לך? בסדר?

זאב בן יוסף:

רק הערה לחברנו פרופסור יוסף שנקר, שנקר לא שנקר נכון?

פרופ' יוסף שנקר:

שנקר זה שם גרמני אבל

יהודה פרוידגר:

הוא שינה את זה לשנקר. הוא שינה את זה.

זאב בן יוסף:

אתה שינית את זה לשנקר?

פרופ' יוסף שנקר:

תראה אני לא שינתי, אלא תראה שנקר זה משפחה, יושב ראש התעשייה

יהודה פרוידגר:

בית ספר לטקסטיל שנקר.

פרופ' יוסף שנקר:

אבל הוא לימד אותי שבעברית נכונה, אי אפשר תחת ק' אלא...

זאב בן יוסף:

אז אני רק רציתי להעיר שתרומתך האישית בנושא של הפריון, נושאת פרי, והנתונים האחרונים
בדמוגרפיה של יהודים וערבים מהים עד לירדן, היום זה נושא פופולרי. השתנה המאזן הדמוגרפי
בצורה רצינית, כאשר הפריון של נשים יהודיות זה 3.1, וירד הפריון של האוכלוסיה הערבית ל-2.6.
אז תודה רבה.

פרופ' יוסף שנקר:

נכון. אני אגיד לך, אני הרבה ילדים בחצרות של מדינות ערב, טיפלתי פה. אני אגיד לך גם אני
טיפלתי בבת של אחותו של חומייני. הגיע פה לישראל ואפילו קיבלתי. אז אני לא מבדיל בין

יהודה פרוידגר:

שבועת היפוקרטס לא נותנת להבדיל. אלי כן

אלי לורי:

אני שואל אם אני יכול להציע הצעה עכשיו.

יהודה פרוידגר:

כן לקדם זה הכי חשוב

אלי לורי:

יש לי הצעות שהן הגיעו, כשהדיונים האלה הגיעו לפורום...אני בכלל חשבתי כל השנים האלה, מהמקום הזה פה, שניסו לטפל בדברים גדולים מאוד, ולא הצליחו כל כך. חניה לכל הגמלאים, אמנם לשעה, ואנחנו צריכים קודם כל בעיקרון לרדת לדברים יותר קטנים. יומיומיים. זה חלק מהרווחה של הגמלאים. לטפל להם בכל מיני דברים שמתנכלים להם או לא מתחשבים בהם בוא נגיד. וזה ללכת, ונכון שלמועצה הזאת אין כוח, היות ואתה יושב במועצה הרגילה אז זה נותן את הכוח. חוץ מזה כשאתה מוציא כותרת מועצת הגמלאים וכן הלאה, וכותב בכתב...מסוים, הם לא יודעים שאין לנו כוח. חושבים שאנחנו מי יודע מה, וזה יכול להשפיע באופן חיובי. זה מה שעשה אברהם בזמן שהיינו בגוף אחר, שהוא הקים בזמנו. לא תמיד יכולנו לעשות משהו, אבל הוא היה כותב מכתבים לכל מיני אנשים, לגופים שיתקנו לגמלאים ולא פעם זה נפתר. אבל אני רוצה להציע פה הצעה אחרת, שהיא הצעה לחברי המועצה. אני הבאתי אליי לחוג, לארגון, חלק מהדברים אנחנו עושים פעילויות של ספורט, פעילויות של חוגים וכן הלאה, ענפה. אז חלק מהעניינים, השנה הבאתי סדנה, עשיתי סדנה ל AI, בינה מלאכותית. הבחור שעשה את זה, עושה את זה גם לעובדי המדינה, חלק היו יושבים פה, יודעים את העניין הזה. הוא הציע לחברי המועצה, אני לא רואה פה פורום מלא של חברי מועצה, אבל הוא הציע לחברי המועצה, לעשות להם שיעור או פרונטלי או בזום, מה שהם יבחרו, ללא תשלום, שיעור אחד להכרת ה AI, בלי תשלום. אני עשיתי אצלי בלי תשלום, באו 150 איש. בסוף

יהודה פרוידגר:

אתה מדבר לנו כחברי המועצה? חברי מועצת הגמלאים?

אלי לורי:

הוא הציע לעשות שיעור אחד קורס אחד, לחברי המועצה אבל לכן אני מבקש פה את הסכמתכם, אם זה יעניין אתכם להיות, לקבל ממנו הזמנה, הוא גם יוכל פרונטלי, הוא אפילו לא בזום

שפרה ממון:

מי זה?

אלי לורי:

לתת הרצאה לעניין הזה. קוראים לו אוהד.

יהודה פרוידגר:

אלי אנחנו נעמוד בקשר, אלי נעמוד בקשר לראות איך מקדמים את זה.

שפרה ממון:

הוא יכול לבוא לכאן ולהראות לכם מה זה, אבל אחר כך הוא עושה

יהודה פרוידגר:

כל אחד ייקח את זה למקום שלו.

זאב בן יוסף:

עשינו בעבר... והגיע הזמן שוב.

אלי לורי:

להביא את הנושא הזה עם האפשרויות שלו... אפשרויות לפה אנשים. חלקם... עובדי המדינה כבר
עשו את זה. ארגון המורים

יהודה פרוידגר:

אנחנו עושים את זה בכל מיני מקומות אבל בסדר זה רעיון. אפשר להחליט על איזה חצי יום מחוץ
לפה לעירייה, להיכנס לאיזה מקום, עם עוד איזה הרצאה מעניינת, שתי הרצאות ויאללה תעשה
משהו.

אלי לורי:

איזה כיף אתה קופץ

יהודה פרוידגר:

רק אריה רוצה

שפרה ממון:

עשו את זה כבר במחלקה לגיל השלישי, עשו את זה לפני כחודש. הוא בא אלינו, ישב

עליזה מלול:

ניסו. שיביאו

שפרה ממון:

ישבנו איזה שעתיים שלוש. המטרה היא שנראה את זה אנחנו ונוכל

יהודה פרוידגר:

להביא את זה למועדונים, אותו דבר.

אלי לורי:

זה בתשלום אבל בפעם הראשונה זה ללא תשלום להכרת העניין. מי שיהיה מעוניין להפיץ את זה בקרב הארגונים שלו ואז הוא ינהל איתו משא ומתן לגבי התשלום.

פרופ' יוסף שנקר:

אלי רק בוא תעשה אותו דבר מה שעשינו עם התוכנית שדיברת עם ראש העיר לאון, רק כשהגעתי לתפקיד, הזקנים שדופקים וכל הסיפור הזה של

יהודה פרוידגר:

בטוח בבית.

פרופ' יוסף שנקר:

ובאמת תפסתי שהאיש הזה ראש העיר, לא בפוליטיקה אבל הוא מבין עניין. הוא בעצם גייס...אז אני הבנתי וזה מה שהוא עשה. הוא גייס את האינסטלטורים, כי הוא הבין שחלק מהאנשים שיש...בעיות אינסטלציה וכיוצא בזה, כשבא...התקין להם את הדברים, אז גם מחר בבוקר כשנסתם להם מים או משהו אחר, מבחינה כלכלית זה עובד.

אלי לורי:

הם פונים.

פרופ' יוסף שנקר:

אז אם האיש הזה מוכן לארגן לא הרצאה שיספר לנו באופן תיאורטי מה זה...זה לא ייתן כלום. בינה מלאכותית היום חשובה גם, ארגונים שלנו. היא היום בעלת חשיבות מאוד לניהול...שתלחץ אותו, שייתן קורס

אלי לורי:

לא, אצלי הוא עשה סדנה של שמונה מפגשים.

פרופ' יוסף שנקר:

אה 8 מפגשים זה בסדר.

שפרה ממון:

הם עושים את זה בפעם הראשונה, רק כדי להראות לך את זה.

אלי לורי:

מדובר על סדנה או חוג

פרופ' יוסף שנקר:

זה מה שאני אומר, כמו שנדמה לי העירייה

יהודה פרוידגר:

פרופסור שנקר אני חושב שאתה צודק, ואני חושב שכשנבנה משהו אז נשב, נחשוב על מה ההגדרה, מה אנחנו רוצים למקד אותו, באיזה דברים. אני חושב שחוף מבינה מלאכותית כל הנושא של צמצום פערים דיגיטליים הוא מאוד דרמטי. דווקא גם בכל הנושא של חניה, אני לא יודע כמה אנשים יודעים, אני רק בכוונה לוקח את הנושא של החניה. אתה דיברת על שעה חניה חינם. יש בירושלים, לצד זה שיש שעת חניה חינם, יש מי שלא תושב ירושלים, משלם הרבה יותר לכל שעת חניה.

עליזה מלול:

המון 12 שקל.

יהודה פרוידגר:

עכשיו כדי שהפקח במחשבון, במסופון, יידע שזה אוטו של ירושלמי, צריך שכל אחד ייכנס באופן חיובי לעירייה, ויזין את המספר רכב שאם זה הרכב שבבעלותו, זה בסדר. אם זה לא רכב שבבעלותו, רכב חברה או רכב של בן משפחה שגר מחוץ לירושלים והוא משתמש בו, צריך להזין ולא מספיק שהעירייה יודעת וזה לא מספיק כלום, צריך להזין פיזית ויש המון אנשים שלא יודעים איך עושים את זה, ושלא עושים את זה, ומשלמים על חניה הרבה יותר, יש להם שעה אחת חינם אבל אחרי זה הרבה יותר אני לי על זה כבר כמה דיונים עם ראש העיר. לא יודע אם יש לזה כרגע מוצא, אבל אני אומר, אני פוגש אנשים שלא נכנסים לקבל את ההנחה בארנונה. כל פנסיונר באופן אוטומטי העירייה יודעת, מגיע לו 25 אחוז. אבל אם יש בעיית הכנסה, גדלה ההנחה, ואנשים לא נכנסים, לא יודעים איך להעלות טופס, איך לצרף קובץ. אז יש הרבה הרבה מה לעשות.

עליזה מלול:

גם גיליתי הייתי בפגישה אצל סימה, היא גילתה לנו שיש מספר טלפון שמי שלא יודע למלא את הטפסים המקוונים הוא מתקשה וממלאים לו.

יהודה פרוידגר:

הם ממלאים לו, אז כל הדברים האלה זה למשל, זה הנגשה שהעירייה עוסקת בה. אבל אני רוצה, אריה מחכה בסבלנות גדולה כבר להגיד את דבריו.

אריה קינג:

קודם כל נעים מאוד. ואני רוצה להתחבר למה שאורי אמר.

יהודה פרוידגר:

אלי אמר

אריה קינג:

אלי. אני הגעתי לפה במיוחד כדי לדבר על שני דברים שקשורים אליכם וגם קשורים לתיק שאני אחראי עליו שזה קשור לבטיחות בדרכים. מספר הנפגעים הגדול ביותר בעיר מתחלק לשתי קבוצות. ילדים מתחת לגיל 14, ומבוגרים מעל גיל שישים, בסדר?

זאב בן יוסף:

עד גיל שישים?

יהודה פרוידגר:

מעל גיל שישים.

אריה קינג:

.. וזה גם כי אנשים ככל שהם גדלים, כל דבר קטן הם פגיעים הרבה יותר. ממכה שילד יכול לקבל את המכה, האיברים שלו עדיין יותר גמיש, יודע אם הוא ייפול לא יקרה לו כלום, אם יקרה הוא יחלים מהר, מה שלא קורה ככל שגדלים. ואני נמצא, אני פה כדי להגיד לכם

יהודה פרוידגר:

גם ירידה בשמיעה, יש המון סיבות למה מבוגרים

אריה קינג:

יש המון סיבות וכל מי שפה יודע יותר טוב ממני את הסיבות. בסדר?

יהודה פרוידגר:

בן אדם לא אומד נכון את הזמן שיש לו לעבור את הכביש, כי הוא היה רגיל לרוץ.

אריה קינג:

ולכן אני פה כדי לומר לכם שאני רוצה את העזרה שלך כיושב ראש הוועדה, עזרה שלכם כמועצה, כדי לעזור בחזרה לכם, וזה גם יעזור לי, לכל אחד מאיתנו. כולנו נגיע לגיל הזה. זה לא כמו ועדת נוער, פעם אחת עברת את הגיל, לא תגיע יותר לגיל. לגיל שלכם כולנו נגיע.

יהודה פרוידגר:

בעזרת השם.

אלי לורי:

לא כולם יודעים את זה אבל.

אריה קינג:

כולם יודעים. אולי לא הפנימו את זה, אבל הם יודעים. ולכן הנושא הזה הוא נושא שהוא, שני נושאים. הנושא של בטיחות בדרכים באופן כללי, זה ברמה של כמה זמן יש לעבור מעבר חצייה. מה לעשות? ילד בן שבע יעבור את זה בתוך שלוש שניות וילד בן 83 ייקח לו שבע שניות וזה לא יספיק, עובר באדום.

אלי לורי:

נכון

אריה קינג:

וזה ברמה של ההפגנות שיש בעיר ושמים מעקות, המשטרה שמה גדרות, וחוסמים את המעבר, יש לנו כבר אישה לצערנו שנהרגה, היא פשוט ירדה מהכביש, בא אוטובוס מאחוריה פגע בה, והיא נהרגה. אישה בת 76. פה ברחוב עזה. כי היא ירדה, היא רק לא ראתה שמאחורה מגיע אוטובוס. למה היא ירדה, כי המשטרה שמה מעקה על המדרכה.

יהודה פרוידגר:

מחסומים על המדרכה.

אריה קינג:

וזה כל יום וכשאני אומר כל יום אני לא מגזים, אני כל יום מקבל פניות מנפגעים שהנפגעים הראשונים בזה זה קודם כל המבוגרים, אחר כך הצעירים. כי הצעיר יילך על הגדר הזאת, ישתחל, אבל

יהודה פרוידגר:

והוא גם ישמע שיש אוטו

אריה קינג:

והוא ישמע, ובדרך כלל גם הוא הולך עם מישהו יותר מבוגר.

ורד יוליוסבורגר:

והמשטרה עושה משהו כשאתה מעיר להם?

אריה קינג:

קודם כל כן, אבל לא צריך להגיע שאני אעיר, אני לא יודע על הכל. וזה תהליך

ורד יוליוסבורגר:

מודעות.

אריה קינג:

קודם כל מי שאני מדבר איתו שהוא אחראי על הנושא הזה קוראים לו יוסי אהרון, הוא מאוד מודע לזה. הוא מפקד תחנת מוריה, שיושבים בתלפיות. אבל הוא בסוף זה קבלן שלהם, זה לא שוטר שם את זה. זה קבלנים ששמים והולכים ואין להם כוח עכשיו לבוא ב12 בלילה לקפל את זה, הם באים ב12 בצהריים. אבל עד אז יש אנשים שיצאו בבוקר לעבודה. או הלכו לסופר. זה דבר אחד. הדבר השני, וזה דבר שגם קשור לנושא הזה, זה הנושא הזה של החניה על המדרכות. שזה חוזר גם למה שאמרתי מקודם. אנחנו רואים, יש לנו מלא סרטונים ותמונות שאני מקבל. שהאנשים המבוגרים יורדים לכביש, מסכנים את החיים שלהם, כי אנשים שיש להם חשיבה סוציומטית, אגואיסטית

יהודה פרוידיגר:

אנוכית

אריה קינג:

חונים על המדרכה כי זה יותר קרוב להם לבית ולא חושבים על מי שעוד שנייה יצטרך לצעוד שם. זה יכול להיות השכן שלכם, יכול גם להיות אמא שלהם. שהלכה שם באה אליהם והם גרמו לה ללכת למדרכה, לרדת לכביש. ולכן אני מתחבר למה שאמר אלי מקודם, אתם מועצה. זה שיש כוח או אין כוח זה לא משנה. אבל אתם מועצה. זה שם. יש לזה כותרת. ואני מבקש ממך כבוד יושב ראש הוועדה, ראש המועצה, לחשוב על איך אנחנו עושים שיתוף פעולה בנושא הזה.

יהודה פרוידיגר:

בשמחה. אתה יודע שאני משתתף בוועדות האלה

אריה קינג:

נכון אני רוצה להציע, אולי ישיבה משותפת על הנושא הזה, כי

אלי לורי:

עם משטרת ישראל

אריה קינג:

משטרת ישראל חברה בוועדה שלי. הם נמצאים בוועדה.

ורד יוליוסבורגר:

אבל איך אתה מגיע משיבה כאן, אני בכוונה שואלת ומקשה, להעלות מודעות של כלל התושבים הוותיקים בעיר? איך תעשה? זה לא מספיק

אריה קינג:

קודם כל אני לא אומר שיש לי תשובה לכל דבר. אולי אתם תעלו רעיונות, אתן לכם דוגמה. באו אלינו אנשים משכונת רמות, והציפו שרחוב, זה ידוע, מה שנקרא גולדה מאיר זה הרחוב הכי מסוכן, הרחוב העירוני הכי מסוכן בארץ. העירוני בתוך העיר הכי מסוכן בארץ, עם הכי הרבה הרוגים ופצועים.

ורד יוליוסבורגר:

הוא רחוב או דרך?

אריה קינג:

זה כביש אבל הוא כביש עירוני, הוא לא בין עירוני. אבל בפועל נוסעים שם כמו בין עירוני.

יהודה פרוידגר:

איזה?

אריה קינג:

גולדה מאיר ברמות. עכשיו כל יום יש שם תאונה, וכשאני אומר כל יום אני לא מגזים, לפעמים זה כמה תאונות ביום. זה לא יאומן. עכשיו הם באו והציפו את זה, עשינו ישיבה על זה, עשינו סיור שם. באו תושבים, אני לא אומר שזה מושלם, שמו פתאום באמפר, כדי להאט את המהירות. שמו שלטים

יהודה פרוידגר:

את התחנות לא הזיו.

אריה קינג:

את התחנות לא הזיזו. לא הכל אפשרי, אבל מה שאני רוצה לומר לגבי המודעות, אני לא יודע, אתם תגידו לי מה הדרך. אבל יכול להיות שאני אוכל לבוא ולשכנע את המטה בטיחות בדרכים של העירייה, לבוא ולהתמקד, אנחנו יודעים יש לנו את הפילוח של הרלב"ד, הרשות לביטוח בדרכים, אנחנו רואים. רוב הנפגעים בני שישים ומעלה או בני 14 ומטה. אז מה אני צריך לשכנע עכשיו את הילדים, את החיילים בני העשרים? שגם בהם צריך לטפל, שלא ייסעו כשהם שיכורים ולא ייסעו אחרי בילוי או חייל שילך לישון לפני שהוא יוצא לבלות. אבל בפועל אנחנו רואים כמה נפגעו. אז אנחנו צריכים להתמקד באלה שנפגעים. ופה אני רוצה מבקש מכם את שיתוף הפעולה, לראות איך עושים את זה.

יהודה פרוידגר:

אריה אני רק רוצה להוסיף על מה שאתה אומר כי גם בכובע השני שלי שאני מחזיק תיק של אנשים עם צרכים מיוחדים ומוגבלויות, תשמעו מוגבלויות, אז גם שם הנושא של חסימות מדרכות וכאלה, אנשים עם כיסאות גלגלים או עם הליכוניים, או קביים, הרבה פעמים לא יכולים, צריכים לרדת לכביש, זה תוספת סיכון וסכנה. אני נפגשתי עם חברת מוריה, לגבי כל השיפוצים שהם פותחים כבישים לפעמים ליד תחנת אוטובוס וקשה, לא מצליחים לעלות לאוטובוס כי יש, יש אפילו תלולית, אבל לעבור תלולית עם כיסא גלגלים אי אפשר. אז יוצאות הנחיות, יוצאות זה, אבל למשל צריכים להבין. דיברת על נושא של חניה על המדרכה. חלק זה בעידוד של העירייה, כי כשתושבים מתלוננים שאין להם חניה ליד הבית, פתאום יש רחובות שהעירייה מסכימה, שיחנו בניצב למדרכה, לא במקביל למדרכה אלא בניצב, כששני גלגלים על המדרכה אז ככה אתה לא בולט מדי לכביש. עכשיו, בהרבה מקומות כשבן אדם אומרים לו תחנה ניצב למדרכה, על המדרכה עם שני גלגלים, הוא לוקח עוד טיפה אחורה, ואז כבר אין מעבר לזה. צריך שם להגביל עקיפה, ודווקא בכל המקומות שאפשרו להגביל עקיפה וזה גם יכניס למודעות כי אנשים יגידו וואו קיבלתי דוח כי חסמתי את המעבר. אז יש הרבה טכניקות ובאמת יכול להיות שחשוב לעשות ישיבה משותפת, ולשמוע גם עדים אולי שנקבע ישיבה, לבקש מיושבי ראש גמלאים שיביאו קצת כאבי בטן של האנשים שהם עובדים מולם, והם יציפו את זה אחר כך פה בוועדה. ונראה.

אריה קינג:

צריך להבין שכמו שאתה אומר ובצדק, יש כוחות בעיר שהם לאו דווקא אנחנו. זאת אומרת מישהו לוחץ על העירייה לא לאכוף את החוק כשחונים על המדרכה. מישהו לוחץ את העירייה לסיים את העבודות גם אם זה בא על חשבון בטיחות בדרכים. יש כל מיני כוחות בשוק הזה, שנקרא או באזור הזה שנקרא העיר ירושלים. ולכן אני אומר אני רואה כשאני בא להתמודד עם כל מיני עם הכוחות האחרים, אני אומר טוב כמחזיק תיק בטיחות בדרכים, טוב שיהיה לנו את המועצה, או את כמו שאמרת בעלי הצרכים המיוחדים שהם יהיו לצידנו. שיהיה ברור שזה לא החברה הצעירים באים ודואגים לעצמם, יכולים לעשות ריצה וגיוגנג על המדרכה, לא. זה לדאוג לאבא ואמא שלנו. וחס וחלילה גם למי שמתנייע בכיסאות גלגלים או על קביים. אז אני אומר, אני אשמח מאוד מתי שזה לא יהיה, איך לעשות את זה יחד איתכם, כדי שהזעקה הזאת תהיה זעקה שבאה מכם, כי כמו

שאמרתי זה הציבור הגדול ביותר שנפגע. הכי חמור זה, זה גם נתונים של הרלב"ד להבדיל, אמרתי את זה מקודם. להבדיל מהצעירים שנפגעים גם כשצעיר נפגע קשה, הוא לאורך שנים מחלים. מה שלא נכון כשאתה עובר את גיל שישים ושבעים. ההפך, אתה נפצע, פותח עוד התדרדרות של עוד דברים.

יהודה פרוידגר:

ההפך זה תחילת הנפילה נפילה כמו שאומרים.

פרופ' יוסף שנקר:

אני אתן לך את המספר, אדם מבוגר שנופל וקורה לו שבר באגן, שבעצם הניתוח הוא לא בעייתי, בדרך כלל הוא ימות תוך שנה.

ורד יוליוסבורגר:

25 אחוז.

אריה קינג:

באמת? מי ששובר אגן או ירך?

פרופ' יוסף שנקר:

זה לא משנה פה את ההבדל

יהודה פרוידגר:

25 אחוז מתים תוך שנה.

פרופ' יוסף שנקר:

אתה מבין אז מה שקורה פה, אתן לך דוגמה של העירייה שמראה מצוין. גן הפעמון, בגן הפעמון מישוהו החליט, יש מגרש חניה לעשות גדר, לא יודע מה הוא עושה בפנים. מה שקורה אני בדרך כלל

אריה קינג:

אתה מדבר עכשיו ששמו?

פרופ' יוסף שנקר:

כן של העבודות

יהודה פרוידגר:

של עבודות הרכבת בעמד רפאים.

פרופ' יוסף שנקר:

אני אגיד לך בעצמי, אני עושה הליכות בערב יש לי זמן. בשביל בריאות שלי. אז אני הולך שם... זה כביש ראשי, זה כביש שמוביל לרחוב בית לחם, צריך לרדת מהמדרכה וללכת באותו

אריה קינג:

ליד הרמזור שם.

פרופ' יוסף שנקר:

בלילה. צלצלתי, העירייה פעלה יפה מאוד.

אריה קינג:

עשו שם ראיתי מעבר, לפני כן שמו עכשיו שם איזה מעבר, מעקף.

פרופ' יוסף שנקר:

דיברתי בטלפון אמרו לי יהיה בסדר, באמת היה בסדר. בא מתקן ואמרתי לו. אבל מישהו שצריך...אתה מבין? אנחנו לא יכולים להמשיך להיות מדינה שעושים רק ועדות חקירה. כן? אנחנו מומחים לוועדות חקירה, אתם שומעים את זה כל יום. אמרתי פעם למישהו שמשרה הכי טובה זה אחד שיודע לחקור. יהיה לו ג'וב בכל דבר. אז בא זה שכבר היה מהעירייה, אז אמרתי לו תראה. אז הוא שם שלט, אמרתי תגיד לי שלט בלילה, אני הלכתי עם עצמי. אני הולך וקורא שלטים על דירות בלילה, תשימו אור, תשים סימן. לא הולך בלילה וקורא. אז אתה צודק, זה באמת אפשר למנוע. ורציתי להגיד לך, שאם אתה רוצה לישיבה הבאה עם החניה, עם החניה בעיה קשה, ואני כבר לא אומר לאנשים מבוגרים, אבל אומר לאנשים, לי יש פתרון, הצעה, לא פתרון כללי. כי מספר חניות של נכים הולך וגדל, מספר הנכים הולך וגדל.

אלי לורי:

לא לא הולך וגדל, מי שמקבל אישור

יהודה פרוידגר:

נכון תווי נכה.

אריה קינג:

זה דיוק חשוב.

פרופ' יוסף שנקר:

אני יכול להגיד לך מה שקורה, כבר אמרתי, שאנשים לא יכולים להגיע לדואר, אז מישהו אחר ישלח את המכתב במקומו. אבל בתור חולה הוא צריך להגיע, נכה שצריך להגיע לקופת חולים. אני אישית פניתי למנהלת

אריה קינג:

13 כן

פרופ' יוסף שנקר:

אני אמרתי תזמיני אותי, ואני אתן...שאפשר להגדיל את המקומות ואפשר להגדיל את המקומות, לאנשים שמוכרים על ידי. למשל אתן לך דוגמה. מקום חניה ליד נתניהו, לא

יהודה פרוידגר:

עזה.

אריה קינג:

בלפור?

פרופ' יוסף שנקר:

לא בלפור.

יהודה פרוידגר:

מטודלה?

פרופ' יוסף שנקר:

מטודלה. מושבה. יש שם מקום חניה של אדם, כנראה אדם, כי אחרת היה לו מקום חניה, ואני עובר שם, זה נסיעה שלי הביתה. אני וגם קופת חולים שמשמש אותי, אני עוד לא ראיתי שבמקום חניה שלו עמד איתם אוטו.

אריה קינג:

אה אני מכיר את זה. הוא לא בארץ.

יהודה פרוידגר:

ליד הקופת חולים

אריה קינג:

יש בעיה, הבן אדם הזה אתה צודק, הוא לא גר בארץ, הוא גר בחו"ל, הוא הסכים דרך אגב שהשכנים שלו יחנו שם. אבל העיירה לא מאשרת את זה. אמרו אם אתה מוותר על העמוד, נוותר לך.

פרופ' יוסף שנקר:

אז איפה ההיגיון? אני ניגשתי, למי ניגשתי

ורד יוליוסבורגר:

אז למה... באדם שלא גר בארץ

יהודה פרוידגר:

פרופסור שנקר, באמת אני לא מצליח לתת מענה על כל דבר פרטי, הנושא באמת כמו שצף פה הוא מאוד חשוב, אני לא רוצה שנחרוג מהזמן שבעצם הקצבנו של שעה וחצי לישיבה, ואנחנו זהו, פחות או יותר מיצינו, אני רק רוצה פחות או יותר לסכם, אז קודם כל ביקשנו מאברהם לנסות להגיע, צריך, אני אדבר איתך כמה זמן אתה חושב, כי נעכב בינתיים את הכינוס של המועצה הבאה, אבל אי אפשר לעכב את זה עד אינסוף.

אלי לורי:

לא סליחה. סליחה שאני נכנס לך לדברים. לא מעכבים שום דבר, המועצה מתפקדת כרגיל.

יהודה פרוידגר:

בסדר גמור. מאה אחוז.

אלי לורי:

אם, תצליחו להגיע לפשרה, גם אני עומד לרשותך. פשרה צריכה להיות כזו שמי שיושב ראש המועצה ומנהל אותה, זה אתה. זה לא אומר, זה הכל אישי וכן הלאה, תפסיק עם העניינים האישיים האלה. יש בן אדם אחד שמנהל את ישיבת המועצה, אם הוא לא יכול לבוא אז יש ממלא מקום.

זאב בן יוסף:

בתקנון רק להעיר הערה, בתקנון שלנו, בין המאשרים שלו יש עוד תפקידים לממלא מקום.

אלי לורי:

בסדר

זאב בן יוסף:

רגע קביעת תאריך, קבעת סדר יום

יהודה פרוידגר:

בסדר יעשו ביחד. אין בעיה, אנחנו נדבר ביחד, אנחנו התחלנו לגעת בנקודות שחשוב שהמועצה תתייחס אליהן, צריך אחר כך אולי בישיבה הבאה, לסכם אבל דיברנו על באמת מה שאריה העלה, את הנושא של זהירות בדרכים בחניה, על

פרופ' יוסף שנקר:

אריה הוא כבר לא...

יהודה פרוידגר:

לא, אריה סגן ראש העיר, פרופסור שנקר העלה את הנושא של נגישות בכל מיני מקומות שרלוונטיים לאנשי הגיל השלישי. עלה פה הנושא בצורה מאוד, עלה פה הנושא של יושבי ראש, ועדי גמלאים

ורד יוליוסבורגר:

בואו תנו לו לסיים.

יהודה פרוידגר:

זאב. כן. עלה פה מאוד הנושא שרואים בכס כנציגי ארגונים שכל אחד מחובר למאות ואלפי אנשים, שיהיו מעין שופר של הפעילויות שלנו, להפיץ את זה בין כל הגמלאים, כשיש דגש גדול על מניעת בדידות, ולחשוב על פעילויות מתנדבים ופעילויות שיכולות להוציא את האנשים מהבית ולמנוע בדידות.

ורד יוליוסבורגר:

דבר ראשון שעליזה שולחת אליך עכשיו את הקישור, מעבירים את זה בתפוצה של כל מי שאתם יכולים, וביוזמתם

עליזה מלול:

תעבירו את הודעת הווטסאפ. הכי פשוט, יש שם קישור לוחצים מצטרפים לקבוצה. מאוד פשוט, זאת קבוצה שקטה, אנשים לא יכולים לכתוב, רק אנחנו. אז אנחנו משתדלים שתהיה

יהודה פרוידגר:

יש שמה המון מידע על המון פעילויות, על המון פעילויות תרבות, המון דברים. זה מתנה.

עליזה מלול:

זאת מתנה

יהודה פרוידגר:

לא כל מי שמצטרף מקבל מתנה.

עליזה מלול:

באמת אנשים כותבים תצרפי את הדודה, את השכנה את החברה, אנשים רוצים להצטרף וגם פוגשים אותנו ואומרים בזכות שאנחנו רואים את הדברים אנחנו יוצאים פחות בודדים, פחות בבית.

יהודה פרוידגר:

אז תודה רבה.

ורד יוליוסבורגר:

אתם יושבים אלפי אנשים.

אריה קינג:

שאלה לי, המועצה מחויבת גם לפי אזורים בעיר?

יהודה פרוידגר:

לא, לפי ארגונים. אבל כל אחד זה אלפי אנשים. כל 5150 אנשים. מעל אלפיים איש.

אריה קינג:

מה הם כאילו גמלאי מוסד

יהודה פרוידגר:

הוא יושב ראש גמלאי עיריית ירושלים. הוא אלי לורי יושב ראש גמלאי האוניברסיטה.

אריה קינג:

אז מי שלא היה, גמלאי שהוא לא היה באחד מהגופים הללו, נופל בין הכיסאות.

יהודה פרוידגר:

יש פה היה פה יושב ראש גמלאי ההסתדרות, שכל מי שחבר בהסתדרות יודע להגיע אליו. ולא רק חברי הסתדרות, יודע להגיע להמון, ישב פה

אריה קינג:

הבנתי. סתם דוגמה עולים חדשים שעלו בגיל שישים ומעלה חמישים

יהודה פרוידגר:

יש לנו גם מחלקה של הגיל השלישי

אריה קינג:

יש רכזים

יהודה פרוידיגר:

יש רכזות במנהלים. רק דרך המנהלים אנחנו מגיעים. אז תודה רבה רבה לכל מי שהגיע, אברהם, איפה גבי? לסיים הקלטה.